

WYMAGANIA EDUKACYJNE Z RELIGII KLASY 1-8

SYSTEM OCENIANIA Z RELIGII DLA KLASY I SZKOŁY PODSTAWOWEJ

według podręcznika „Poznaję Boży świat” nr AZ-11-01/18-KI-4/20
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności w zakresie programu nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,

b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku uzupełnione wiedzą spoza programu wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych (ministranci, oaza itp.)	starannie wykonuje powierzonemu zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Bóg jest przy mnie	podaje imię katechety oraz kolegów i koleżanek z klasy (E.3.1), podaje przykłady sytuacji, w których należy stosować pozdrowienia, prawidłowo wita się i odpowiada na pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie, poprawnie wykonuje znak krzyża (B.2.2), wypowiadając imiona Trójcy Świętej, wskazuje na różnice w wyglądzie zewnętrznym pomiędzy świątynią a innymi budynkami (B.2.2), podaje przykłady, jak należy się zachować w miejscach poświęconych Panu Bogu, podaje przykłady, czym różni się wnętrze kościoła od innych miejsc, wymienia znane mu kapliczki lub figury świętych.	podaje prawdę, że na katechezie Bóg czeka na spotkanie ze swoimi dziećmi, wyjaśnia, że klasa jest wspólnotą, w której dzieci są za siebie nawzajem odpowiedzialne (E.3.5), opisuje, czym jest koleżeństwo i przyjaźń (E.3.5), podaje przykłady prawidłowych postaw i zachowań (prośba, przeproszenie, przebaczenie), opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1), wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3) charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4), wyjaśnia, że pozdrowienia chrześcijańskie są przypomnieniem o obecności Boga (A.2.1), wyjaśnia, jakie przesłanie mają pozdrowienia „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus” i „Szczęść Boże”.	wyjaśnia, czym katecheza różni się od innych zajęć, podaje przykłady okazywania akceptacji i szacunku wobec osób w klasie, podaje prawdę, że wykonując znak krzyża wypowiadamy imiona Trójcy Świętej, wyjaśnia, dlaczego kościół nazywamy domem Bożym, podaje prawdę, że figury i kapliczki świętych są oddaniem chwały Bogu, opowiada, w którym miejscu znajduje się krzyż w domach i sali szkolnej.	wyjaśnia, że wzajemna pomoc jest dobrem dla innych i radością dla Boga. wskazuje, że gest czynienia krzyża odzwierciedla kształt krzyża, na którym umarł Pan Jezus, podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią.	podaje przykłady powodów, z których stawiane były krzyże lub kapliczki, opowiada, co przedstawiają znane mu kapliczki lub figury świętych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Bóg mnie stworzył	podaje prawdę, że z Pisma Świętego poznajemy, co Pan Bóg uczynił dla człowieka, wymienia, gdzie może słuchać Pisma Świętego (dom, katecheza, kościół...), podaje prawdę, że Bóg stworzył świat z miłości do ludzi (A.3.2), podaje przykłady okazywania wdzięczności Bogu za świat przyrody, podaje prawdę, że Bóg stworzył anioły, mówi z pamięci modlitwę „Aniele Boży”, podaje prawdę, że Bóg dał człowiekowi ciało, duszę, rozum i wolną wolę (E.1.3), wyjaśnia, że Bóg daje życie za pośrednictwem rodziców. podaje przykłady, kiedy Boże dary służą człowiekowi, podaje przykłady dobrego i złego korzystania z dóbr przyrody (C.2.1; C.2.2).	wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), podaje prawdę, że słuchając słów Pisma Świętego, słucha samego Boga, opowiada o stworzeniu świata na podstawie biblijnego opowiadania (A.3.3), wymienia elementy świata stworzonego przez Boga, na podstawie cech świata wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), wyjaśnia, dlaczego aniołów nie możemy zobaczyć (A.3.4), opisuje rolę Anioła Stróża w życiu ludzi, uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), na podstawie tekstu biblijnego wymienia przejawy troski Boga o świat (A.1.1), podaje przykłady okazywania wdzięczności za wszystko, co otrzymał od Boga (A.2.2).	wyjaśnia, że Bóg wyznaczył aniołom różne zadania, na podstawie tekstu biblijnego opowiada o stworzeniu człowieka, podaje prawdę, że Bóg jest dawcą życia pierwszych ludzi i każdego człowieka, wyjaśnia, że Bóg podarował ludziom świat, by mogli czynić w nim wiele dobra.	uzasadnia, dlaczego księżde Pisma Świętego okazujemy wyjątkowy szacunek, wyjaśnia pojęcie: stworzyć, Stworzyciel, wskazuje, że Bóg opiekuje się ludźmi za pośrednictwem aniołów, wyjaśnia, że opieka aniołów nad ludźmi jest przejawem dobroci Boga.	wyjaśnia, na czym polega podobieństwo człowieka do Boga.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Bóg mnie kocha	podaje przykłady troski Boga wobec ludzi, podaje przykłady, jak należy troszczyć się o własne ciało i dbać o zdrowie, podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej czytane jest Pismo Święte, prawidłowo wykonuje potrójny znak krzyża, z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), podaje, ile jest przykazań, podaje przykłady, jakich postaw należy unikać, mówi z pamięci treść przykazania miłości Boga i bliźniego, podaje prawdę, że bliźni to każdy człowiek, podaje prawdę, że dobre uczynki wobec najbliższych są wyrazem miłości do Boga (E.4.7).	podaje prawdę, że Bóg pragnął, abyśmy się pojawili na świecie, uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), wyjaśnia, że rozum i wolna wola to narzędzia do czynienia dobra (E.1.3) podaje prawdę, że Bóg jest zawsze blisko swoich dzieci (A.2.1), opowiada, kto czyta Pismo Święte podczas liturgii, podaje nazwy wybranych przedmiotów związanych z liturgią, podaje przykłady, jak można odpowiadać Panu Bogu na słowa skierowane do nas, wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5).	wyjaśnia, że Bóg jest blisko nas i pomaga nam za pośrednictwem innych ludzi, uzasadnia, że wypełnianie przykazań prowadzi do szczęścia poszczególnych osób i wszystkich wokół, podaje przykłady właściwych zachowań wynikających z wypełniania przykazań.	opowiada wydarzenia, o których dowiedział się z Biblii, wyjaśnia, że zachowując przykazania, odpowiada na Bożą miłość, w miarę swoich możliwości wyjaśnia poszczególne przykazania, wyjaśnia symbolikę serca, duszy i umysłu w przykazaniu miłości.	na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Bóg daje mi Jezusa i Matkę Maryję	wymienia symbole adwentowe, podaje prawdę, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), mówi z pamięci modlitwy: „Zdrowaś Maryjo” i „Ojcze nasz” (D 4.1), opowiada o zwyczajach związanych z Bożym Narodzeniem (B.5.1), opisuje najważniejsze tradycje związane z Bożym Narodzeniem w kościele (B.5.2), podaje, gdzie urodził się Jezus, wymienia dary złożone przez mędrców, wskazuje, że Bóg jest najlepszym Ojcem ze wszystkich na ziemi, wskazuje, że Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, wskazuje, że dla Boga każdy jest ważny, wyjaśnia, że zło zasmuca Boga, podaje przykłady odejścia człowieka od Boga, podaje prawdę, że Bóg czeka na powrót człowieka i zawsze jest gotowy przebaczyć, wymienia sytuacje, w których należy przeprosić Boga i drugiego człowieka.	wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa (D.1.1), wypowiada modlitwy, które już zna, podaje przykłady, za co może Bogu dziękować, o co Go prosić, za co przepraszać i uwielbiać Go (D.1.2), wyjaśnia, że powołanie przez Boga jest zaproszeniem do przyjaźni z Nim (A.2.1). opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem (B.4.1), wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1), wyjaśnia znaczenie wcielenia Syna Bożego (B.5.1), omawia wybrane zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego (B.5.3) podaje prawdę, że Jezus objawił się wszystkim ludziom, podaje nazwy święta: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, podaje prawdę, że Bóg pragnie, byśmy mówili do Niego „Ojcze”, uzasadnia potrzebę zaufania kochającemu Bogu (B.8.3), wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), wymienia przejawy Bożego miłosierdzia ukazane w historii o synu marnotrawnym (B.8.2). uzasadnia potrzebę zaufania miłosiernemu Ojcu (B.8.3).	wyjaśnia określenie „Adwent”, podaje przykłady życzeń związanych z osobą Jezusa, wyjaśnia przesłanie święt: „Objawienie Pańskie” i „Trzech Króli”, opowiada o drodze mędrców do Betlejem i pokłonie przed Dzieciątkiem, wyjaśnia, że w modlitwie „Ojcze nasz” prosimy o pomoc dla siebie i potrzebujących, opowiada przypowieść o zagubionej owcy, podaje prawdę, że Bóg poszukuje „zagubionego” człowieka.	opowiada o rozmowie Samuela z Bogiem, podaje prawdę, że Bogu jako dobremu Ojcu może powiedzieć o wszystkim, układa proste modlitwy prośby, dziękczynienia, uwielbienia i przeproszenia, omawia znaczenie symboli adwentowych, omawia okoliczności narodzenia Jezusa, wyjaśnia, czego symbolem może być gwiazda, wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, opowiada przypowieść o miłosiernym Ojcu, omawia postawy syna marnotrawnego wobec ojca, uzasadnia, dlaczego powinniśmy przepraszać Boga.	na podstawie opowiadania biblijnego i obrazu opowiada scenę zwiastowania, wyjaśnia wybrane prośby modlitwy „Ojcze nasz”,

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Bóg jest w mojej rodzinie	podaje przykłady, w jaki sposób okazują miłość rodzice dzieciom i dzieci rodzicom, wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2), podaje prawdę, że Bóg daje radość zabawy, podaje przykłady spędzania wolnego czasu z kolegami i przyjaciółmi.	podaje prawdę, że najlepszym wzorem miłości jest Bóg, wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), wskazuje, że Bóg okazuje swoją miłość dzieciom przez rodziców i odwrotnie, rozpoznaje i nazywa emocje swoje oraz innych osób (E.1.4), wskazuje, że życie rodzinne powinno nas prowadzić do nieba.	wyjaśnia, że najważniejszą więzią w rodzinie jest miłość, wyjaśnia, że brak miłości rodziców (lub jednego) Bóg wynagradza na inne sposoby, wskazuje, że po przodkach dziedziczymy rzeczy materialne, cechy charakteru, umiejętności.	wyjaśnia, czym różnią się obowiązki rodziców od obowiązków dziecka, wyjaśnia, na co nie powinno się poświęcać zbyt wiele czasu.	charakteryzuje wspólnotę rodzinną, wyjaśnia rolę opiekunów i rodziców zastępczych wobec dzieci, które nie mają rodziców, uzasadnia, dlaczego dzieci mają prawo do odpoczynku.
VI. Bóg zbawia	podaje nazwę dnia rozpoczynającego Wielki Post i czas trwania tego okresu (B.4.1), podaje przykłady wielkopostnych postanowień – obietnic złożonych Jezusowi, pamięta tekst modlitwy „Któryś za nas...”, z pomocą wykonuje palmę lub rysuje ją samodzielnie, wymienia zwyczaje i symbole wielkanocne, podaje prawdę, że Pan Jezus przygotował dla wszystkich miejsce w niebie, podaje prawdę, że Jezus przyjdzie powtórnie na ziemię (A.6.1).	wyjaśnia pojęcie „Środa Popielcowa”, podaje z pamięci słowa towarzyszące posypaniu głów popiołem, wyjaśnia symbolikę palmy (B.5.2), wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11; B.2.2), opowiada, jak wygląda procesja w Niedzielę Palmową, wyjaśnia znaczenie zmartwychwstania (B.5.1), podaje prawdę, że owocem cierpienia Jezusa jest odkupienie wszystkich ludzi, wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest świętem radosnym, na miarę swoich możliwości wyjaśnia, czym jest niebo, wskazuje, co podczas życia na ziemi pomaga w drodze do nieba.	opowiada wybrane sceny z drogi krzyżowej (stacje: II, III, XII), wyjaśnia, dlaczego warto pokonywać trudności, wyjaśnia pojęcia: „hosanna”, „Niedziela Palmowa”, omawia perykopę o wjeździe Pana Jezusa do Jerozolimy, opowiada o śmieci Pana Jezusa i złożeniu Go do grobu.	własnymi słowami opowiada perykopę o kuszeniu Jezusa, podaje przykłady, kiedy owocem cierpienia może być dobro, określa rozkładanie płaszczy i rzucanie gałązek przed Jezusem jako znak uznania Go za Króla, wyjaśnia, dlaczego monstrancja z Hostią jest najważniejszym elementem grobu Pańskiego, opowiada o zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa.	wyjaśnia przesłanie obrzędu posypania głów popiołem, wyjaśnia, na czym polega przemiana postępowania ze względu na Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Bóg jest ze mną w Kościele	wymienia dary, które otrzymał od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4), podaje prawdę, że przez dar życia, chrzest i wiarę Pan Bóg okazuje nam swoją miłość. podaje prawdę, że Bóg czeka na spotkanie z ludźmi podczas Mszy Świętej, rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty i postawy liturgiczne (B.2.2), opowiada, jak wygląda kościół parafialny, wyjaśnia, dlaczego na Mszę Świętą ubieramy się odświętnie.	pamięta słowa „N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, wyjaśnia, że do wspólnoty Kościoła włącza sakrament chrztu (E.4.2), opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), opowiada o Kościele jako owczarni Bożej (E.4.4), podaje prawdę, że Bóg jest obecny w liturgii i wymienia sposoby Jego obecności (B.1.1), podaje prawdę, że we wspólnocie Kościoła jesteśmy nawzajem za siebie odpowiedzialni, opowiada o działalności misjonarzy (F.2.2), charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5).	wymienia znaki i symbole związane z chrztem, podaje prawdę, że wspólnota Kościoła obejmuje całą ziemię, omawia, na czym polega właściwe zachowanie w kościele.	wyjaśnia, że od chwili chrztu stał się ukochanym dzieckiem Boga, wyjaśnia, że w rodzinie dzieci Bożych Bóg jest Ojcem, a ochrzczeni są dla siebie rodzeństwem, wyjaśnia, że każdy w Kościele ma określone miejsce.	wymienia zadania osób zaangażowanych w funkcjonowanie parafii i pomoc potrzebującym.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Katechezy okolicznościowe	opowiada, jak wygląda różaniec, podaje prawdę, że Bóg zaprasza nas do życia wiecznego, podaje datę uroczystości Wszystkich Świętych i i Dnia Zadusznego, mówi z pamięci modlitwę „Wieczny odpoczynek”. podaje wybrane wydarzenia z życia św. Mikołaja, mówi z pamięci modlitwę „Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament”, podaje prawdę, że po trudach nauki nadchodzi czas odpoczynku, podaje przykłady dobrego wypoczynku.	wymienia części różańca świętego, wymienia modlitwy, które są odmawiane na różańcu, uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4), podaje prawdę, że w Lourdes Matka Boża prosiła o modlitwę różańcową, wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7; D.2.3), wskazuje, w jaki sposób naśladować dobroć św. Mikołaja, podaje sposoby zaangażowania się dzieci w procesję Bożego Ciała, wyjaśnia, dlaczego procesja Eucharystyczna odbywa się ulicami miast i wiosek (B.2.2).	wyjaśnia, że podczas modlitwy różańcowej wspólnie prosimy Maryję o pomoc, opisuje, jak należy postępować, aby być świętym, wyjaśnia, dlaczego modlimy się za zmarłych, opowiada, jak żył św. Mikołaj, wyjaśnia, że można obdarowywać innych dobrocią (nie tylko materialnie). wyjaśnia pojęcie „monstrancja”, wskazuje obecność Boga w codziennych wydarzeniach i w miejscu, w którym żyje, wyjaśnia, co to znaczy, że Maryja jest Królową, wyjaśnia, że w czasie odpoczynku także można chwalić Boga.	podaje prawdę, że podczas modlitwy różańcowej rozważamy wydarzenia z życia Jezusa i Maryi, opowiada o objawieniu Matki Bożej w Lourdes, opowiada o życiu św. Dominika Savio oraz św. Franciszka i Hiacynty Marto, opisuje, jak odbywa się procesja Bożego Ciała, wyjaśnia pojęcie „Litania loretańska”, uzasadnia, dlaczego Matka Jezusa jest również naszą Matką.	wyjaśnia sens obdarowywania bez oczekiwania na wdzięczność, wyjaśnia, że figury, obrazy i kapliczki są wyrazem naszej miłości do Maryi, wyjaśnia wybrane wezwania „Litani loretńskiej”, wyjaśnia, na czym polega chrześcijańskie przeżywanie wolnego czasu.

System oceniania z religii dla klasy II szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Odkrywam królestwo Boże” nr AZ-12-01/18-KI-7/21
zgodnego z programem nauczania „Zaproszeni na ucztę z Jezusem” nr AZ-1-01/18.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- c) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- d) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- c) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- d) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- d) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- e) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- f) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- d) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- e) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- f) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania klasy II, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także najtrudniejsze zadania,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna

1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku oraz lekcji wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język prawidłowe i swobodne używanie poznanych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje zadania powierzone przez nauczyciela religii przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

I. Jezus moim Przyjacielem	podaje zasady współpracy obowiązujące w klasie, mówi z pamięci „Ojcze nasz” (D.4.1), podaje przykłady zgodnej modlitwy, uzasadnia, że na modlitwie możemy prosić tylko o dobro, podaje, że Duch Święty jest Trzecią Osobą Boską, podaje przykłady wspólnej modlitwy (Kościół, klasa, dom...).	wyjaśnia, dlaczego warto przyjaźnie współpracować z całą klasą, opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, wymienia najważniejsze cechy przyjaźni (A.2.1), wyjaśnia, dlaczego modlitwa zbliża nas do Boga Ojca, wskazuje, że Duch Święty jest darem Jezusa, (A.5.1).	wyjaśnia, dlaczego warto prosić Pana Boga, podaje prawdę, że Jezus dał nam Ducha Świętego, który pomaga nam się modlić, wymienia, o co prosimy Boga w modlitwie „Ojcze nasz”, uzasadnia, że modlitwa może być ufną i szczerą rozmową z Bogiem Ojcem, podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2).	uzasadnia, że przyjaźń wyraża się we wzajemnym szacunku i pomocy, wyjaśnia, dlaczego Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1), podaje warunki skuteczności modlitwy: zgodność z wolą Boga, dobro człowieka (D.3.3), wyjaśnia, że podczas wspólnej modlitwy obecny jest Duch Święty.	wyjaśnia treść modlitwy na rozpoczęcie i zakończenie katechezy.
-----------------------------------	--	--	--	---	--

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Jezus naucza o królestwie	podaje, że Biblia dzieli się na Stary i Nowy Testament, opowiada przypowieść o zasiewie, opowiada przypowieść o domu na skale i piasku, wymienia osoby, które mogą mu pomóc w podejmowaniu roztropnych decyzji. opowiada przypowieść o skarbie, wyjaśnia, że to Pan Bóg pomaga być dobrym, opowiada przypowieść o ziarnku gorczycy.	wymienia imiona Ewangelistów, wyjaśnia podstawowe znaczenie przypowieści o domu na skale i piasku (budowanie domu, dom, skała, piasek), uzasadnia, że warto żyć i bawić się roztropnie, opowiada przypowieść o talentach, wyjaśnia, że talenty są po to, by dzięki nim czynić dobro, podaje przykłady możliwości rozwoju swoich umiejętności, wyjaśnia, co jest skarbem dla chrześcijanina, podaje przykłady właściwych wyborów dokonywanych przez dzieci, oraz czynionego przez siebie dobra, z którego mogą korzystać inni.	wyjaśnia, że Ewangelia opisuje życie i nauczanie Jezusa, wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus mówił w przypowieściach o królestwie Bożym, wyjaśnia, czym jest przypowieść, charakteryzuje postawę sług z przypowieści o talentach.	wyjaśnia, dlaczego wypełniając słowa Jezusa, można uniknąć skutków niebezpieczeństw, opowiada o darach Ducha Świętego udzielanych wspólnocie Kościoła, opowiada o działaniu Ducha Świętego w Kościele (A.5.1), uzasadnia, dlaczego należy dokonywać wyborów tego, co najważniejsze, wyjaśnia, dlaczego należy uczyć się, jak rozróżniać, co jest cenne, a co mało wartościowe.	uzasadnia wartość cierpliwej i systematycznej pracy nad rozwojem własnych zdolności, przedstawia i uzasadnia prawdę, że im więcej dobra na świecie, tym bardziej widoczne jest Boże królestwo.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus objawia swoją moc	opowiada perykopę o uciszeniu burzy oraz o wskrzeszeniu córki Jaira, podaje prawdę, że Jezus ma władzę nad życiem, podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu i potrzebującemu (C.5.2), wyjaśnia, jak rodzice opiekują się dziećmi, gdy są chore, podaje przykłady, jak należy pomagać niepełnosprawnym dzieciom, opowiada o uzdrowieniu niewidomego, opowiada o rozmnożeniu chleba, podaje przykłady dzielenia się pokarmem z potrzebującymi.	wyjaśnia, co to jest cud, uzasadnia, że cuda Jezusa są przykładem troski Boga o ludzi (E.1.1), przedstawia prawdę, że czyniąc cuda, Pan Jezus ukazywał, że jest Synem Bożym, podaje przykłady, kiedy rodzice proszą Boga o pomoc dla dzieci, opowiada o uzdrowieniu głuchoniemego chłopca, podaje przykłady, jak można pomagać osobom niewidomym, uzasadnia, że Jezus troszczy się o pokarm dla głodnych, wyjaśnia, że jedzenie jest darem pozwalającym utrzymać życie.	uzasadnia potrzebę zaufania Bogu w trudnych sytuacjach, na które nie mamy wpływu, wyjaśnia, co to jest wskrzeszenie, uzasadnia, że uzdrowienie chłopca jest przejawem miłości Boga, wyjaśnia, dlaczego Jezus uzdrowił niewidomego, uzasadnia potrzebę planowania ilości zakupów, wymienia różne formy pomocy głodującym.	uzasadnia, że warto prosić Jezusa o pomoc, mimo że inni do tego zniechęcają, charakteryzuje postawę rodziców proszących Jezusa o wskrzeszenie dziewczynki.	charakteryzuje postawy apostołów podczas burzy i po jej uciszeniu, charakteryzuje reakcje ludzi na uzdrowienie niewidomego.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus przychodzi zbawić świat	podaje prawdę, że Bóg zapowiedział przyjście na świat swojego Syna, by zbawił ludzi, opowiada o zwiastowaniu Maryi, wyjaśnia pojęcie: anioł, opowiada o narodzeniu Jezusa, wymienia zwyczaje świąteczne, podaje przykłady rodzinnego świętowania Bożego Narodzenia, opowiada o pokłonie mędrców, wymienia dary złożone przez mędrców oraz zwyczaje związane z uroczystością Objawienia Pańskiego, wyjaśnia, że gołębica jest symbolem Ducha Świętego.	wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4; B.10.4), uzasadnia, że czynienie dobra to posłuszeństwo wobec Boga, wyjaśnia, dlaczego ważne jest, by uczyć się odróżniać dobro od zła, wyjaśnia symbolikę roratki, podaje przykłady duchowego przygotowania na święta Bożego Narodzenia, uzasadnia, że w święta Bożego Narodzenia najważniejszy jest Jezus – Syn Boży (B.5.1), wyjaśnia, kim są poganie, podaje przykłady, kto współcześnie głosi Dobrą Nowinę o Jezusie, opowiada o chrzcie Jezusa, wyjaśnia znaczenie słów: „To jest mój Syn umiłowany”, uzasadnia, że podczas chrztu każdy staje się umiłowanym dzieckiem Boga.	opowiada o grzechu pierwszych ludzi, wyjaśnia, kim jest szatan, wymienia konsekwencje grzechu Adama i Ewy dla wszystkich ludzi, uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem, wyjaśnia, że w przyjściu Jezusa na świat najpełniej ujawniła się miłość Boga do człowieka, wyjaśnia nazwę „uroczystość Objawienia Pańskiego”, opowiada o poświęceniu kredy i kadzidła w kościele.	wyjaśnia rolę Maryi w zbawieniu człowieka, wyjaśnia znaczenie darów złożonych przez mędrców, podaje przykłady, jak może rozwijać dar Bożego dzieciństwa.	wskazuje elementy liturgii świątecznej jako uobecnienie biblijnych wydarzeń, opowiada, jak udziela się chrztu, i wskazuje elementy wspólne z chrztem Jezusa.

SEMESTR II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Jezus uczy, jak być dobrym	opowiada przypowieści: o dwóch synach i pracy w winnicy, o faryzeuszu i celniku, podaje przykłady postaw na wzór dwóch synów, opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem, podaje przykłady prawdomówności i uczciwości w swoim życiu, uzasadnia potrzebę zadośćuczynienia za popełnione zło, opowiada o uzdrowieniu dziesięciu trędowatych, wyjaśnia znaczenie słowa „dziękuję”, mówi z pamięci „Akt miłości”.	wskazuje, na czym polegała przemiana Zacheusza, uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne (C.5.1), wyjaśnia, dlaczego warto wybierać to, co dobre dla siebie i innych, wyjaśnia, czym jest pokora, uzasadnia potrzebę troski o własne sumienie (C.4.2), podaje przykłady niesienia pomocy cierpiącemu (C.5.2), podaje przykłady, kiedy może i powinien okazywać wdzięczność.	wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), wyjaśnia, że przez rodziców i opiekunów Bóg przekazuje nam swoją wolę, uzasadnia, że każdy ma obowiązki według wieku, wyjaśnia, na czym polega prawdomówność i uczciwość, wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), wyjaśnia, dlaczego jeden z uzdrowionych okazał wdzięczność Jezusowi, uzasadnia potrzebę wdzięczności wobec innych.	wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, uzasadnia, dlaczego nie powinno się oceniać innych, wyjaśnia, czym jest duchowa przemiana, uzasadnia, że wdzięczność jest wyrazem miłości do Boga za Jego dobroć.	podaje przykłady (sposoby) kształtowania sumienia.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy, jak kochać	podaje przykłady konsekwencji nieprzestrzegania przykazań w życiu codziennym, wskazuje, że przestrzeganie Bożych praw obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym, podaje przykłady przestrzegania poszczególnych przykazań, opowiada historię Samarytanina, wyjaśnia znaczenie słów: przepraszam i przebaczam, mówi z pamięci „Akt żalu”.	opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, wyjaśnia, dlaczego zachowywanie przykazań jest wyrazem troski o dobro wspólne (C.5.1), wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), prezentuje właściwą postawę wobec własnego ciała (C.3.3), wyjaśnia, na czym polega obowiązek miłości bliźniego (E.1.5), wyjaśnia, że miłość bliźniego dotyczy każdego człowieka, opowiada przypowieść o nielitościwym słudze, wyjaśnia, dlaczego mamy przebaczać, wyjaśnia znaczenie przebaczenia w życiu (E.4.7).	wyjaśnia, że przykazania uczą szacunku wobec Boga i wskazują, jak oddawać Mu cześć, wyjaśnia, dlaczego Jezus ogłasza nam słowa swojego Ojca, wyjaśnia, że zachowywanie przykazań jest wyrazem miłości wobec Jezusa i troski o samych siebie, uzasadnia, że człowiek, odrzucając przykazania, czyni nieszczęśliwym siebie i innych, wskazuje, że szacunek wobec innych obowiązuje w świecie realnym i wirtualnym.	mówi z pamięci przykazania Boże (C.1.1), uzasadnia szkodliwość hejtu, uzasadnia, że przestrzeganie przykazań prowadzi do życia wiecznego, podaje, kto może przystąpić do spowiedzi.	wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przebacza grzechy i daje pomoc do poprawy.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Jezus żyje w Kościele	opowiada o powołaniu apostołów, wyjaśnia, że następcami apostołów są biskupi i kapłani, podaje, kto jest następcą św. Piotra, wyjaśnia, co to jest łaska Boża, wymienia siedem sakramentów, rozdziela podczas liturgii słowa pierwsze oraz drugie czytanie i Ewangelię, wymienia gesty i postawy wykonywane podczas liturgii, wyjaśnia, jak należy się ubrać na Mszę Świętą i dlaczego właśnie tak, opowiada biblijną historię datku ubogiej wdowy, wymienia, kto i za co jest odpowiedzialny we wspólnocie parafialnej.	wyjaśnia pojęcie: apostoł (A.3.4), uzasadnia, że w Kościele jest realizowana misja Chrystusa (A.6.3), uzasadnia konieczność łaski Bożej do zbawienia (A.6.2), porównuje przyjmowanie sakramentów do budowy wieży własnego życia, wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w sakramentach (B.1.1), określa, kiedy i jakie sakramenty może przyjmować, podaje prawdę, że Jezus jest obecny w liturgii Mszy Świętej przez swoje słowo, zgromadzony lud i w osobie kapłana i pod postaciami eucharystycznymi (B.1.1), uzasadnia, że podczas Mszy Świętej Jezus jest obecny zgodnie ze swoją obietnicą, opowiada o liturgii słowa (czytane Pismo Święte, śpiewany psalm, homilia), opowiada przypowieść o uczcie królewskiej, wyjaśnia znaczenie gestów i postaw wykonywanych podczas liturgii, podaje przykłady, jak należy troszczyć się o dobro parafialne (C.5.1).	wyjaśnia, że Chrystus założył swoje królestwo na ziemi, które trwa obecnie w Kościele, przedstawia osobę Piotra jako Głowę Kościoła, podaje przykłady udziału dzieci w misji Kościoła, uzasadnia, dlaczego mamy obowiązek uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, wyjaśnia, kto może przyjmować Komunię Świętą, wymienia przykazania kościelne (E.4.3), podaje przykłady prac wykonywanych na rzecz parafii i kościoła parafialnego.	wyjaśnia, że fundamentem budowania życia jest chrzest i otrzymana łaska Boża, krótko omawia, kto i jakie sakramenty przyjmuje, wyjaśnia, jak brać czynny udział w liturgii słowa, porównuje udział we Mszy Świętej do uczy królewskiej, wymienia zasady uczestniczenia we Mszy Świętej w oparciu o przypowieść o uczcie królewskiej, omawia praktyczną realizację wybranych przykazań kościelnych.	podaje, jakie należy spełnić warunki, by przyjąć poszczególne sakramenty, wyjaśnia znaczenie przykazań kościelnych (E.4.3).

SEMESTR I i II

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Jezus zbawia	opowiada o cudzie w Kanie Galilejskiej, podaje przykłady świętych, którzy poprzedzili nas w drodze do nieba, podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post i jak długo trwa, wymienia nazwy nabożeństw wielkopostnych, podaje przykłady postanowień wielkopostnych, mówi z pamięci modlitwy z nabożeństwa drogi krzyżowej, opowiada o wjeździe Jezusa do Jerozolimy, wymienia zwyczaje związane z Niedzielą Palmową i je omawia, opowiada o wydarzeniach związanych ze zmartwychwstaniem Jezusa (A.4.1), wymienia pokarmy ze święconki i wyjaśnia ich znaczenie, • podaje prawdę, że Jezus dał nam Maryję za Matkę, • wymienia sposoby oddawania czci Matce Bożej, • wyjaśnia, że w Boże Ciało Pan Jezus wychodzi zobaczyć nasze życie i nasze domy.	opowiada o objawieniach Matki Bożej w La Salette, wyjaśnia, jak modlić się na różańcu, wyjaśnia, że Maryja zachęca nas do wypełniania poleceń Jezusa, podaje prawdę, że Bóg chce dać nam miejsce w niebie, wymienia, co pomaga w stawaniu się świętym, wyjaśnia, do czego przygotowuje Wielki Post, wyjaśnia, że Jezus z miłości cierpiał za grzechy wszystkich ludzi (B.11.2), wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego cierpienie (A.4.3), łączy wjazd Jezusa do Jerozolimy z procesją i poświęceniem palm, opowiada, jak może wyglądać palma, wymienia zwyczaje wielkanocne i omawia je, • opisuje obraz Matki Bożej Częstochowskiej, wymienia wybrane wezwania litanii loretańskiej, • podaje prawdę, że Jezus jest obecny pod postaciami eucharystycznymi, • podaje przykłady czynnego uczestnictwa w procesji, omawia, jak można przygotować dom na uroczystość Bożego Ciała.	wymienia tajemnice radosne i bolesne różańca, wyjaśnia, że zwracamy się do Jezusa za pośrednictwem Maryi, charakteryzuje życie wybranych świętych, opowiada o liturgii Środy Popielcowej, wyjaśnia, co to jest nawrócenie, podaje przykłady pieśni na cześć Pana Jezusa, wyjaśnia, dlaczego Jezus był witany jako Król, wyjaśnia, dlaczego Jezus uczy nas pokory i łagodności, ukazuje związek pomiędzy obchodami świąt Zmartwychwstania Pańskiego a obecnością w nich Jezusa (B.5.1), wyjaśnia znaczenie śpiewu „Alleluja”, wyjaśnia wybrane wezwania litanii loretańskiej, wyjaśnia, na czym polega królowanie Matki Bożej w Polsce, uzasadnia, dlaczego podczas procesji najważniejszy jest Najświętszy Sakrament, opowiada o procesji Bożego Ciała, wyjaśnia, co to jest oktawa Bożego Ciała.	wyjaśnia, dlaczego celem życia jest niebo, wyjaśnia, że Wielki Post jest czasem pracy nad sobą, opowiada o wybranych wydarzeniach z drogi krzyżowej Jezusa, omawia przebieg nabożeństwa drogi krzyżowej, wymienia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa, opowiada o liturgii wielkanocnej (rezurekcja), opowiada o uroczystości Matki Bożej Królowej Polski.	uzasadnia, że przyjmując trudności, naśladujemy Pana Jezusa w niesieniu krzyża, wyjaśnia znaki i symbole związane ze zmartwychwstaniem Jezusa.

System oceniania z religii dla klasy III szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo

według podręcznika „Poznaję Jezusa” nr AZ-13-01/18-KI-14/22

zgodnego z programem nauczania nr AZ-1-01/18

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- e) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- f) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- e) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- f) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- g) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- h) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- i) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- g) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- h) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- i) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiejkolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie prawidłowych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje powierzone przez katechetę lub księdza zadania przejawia postawę apostolską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus chce się ze mną spotykać	wymienia etapy przygotowania do Pierwszej Komunii, wyjaśnia, czym jest modlitwa, podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie, np. Samuela: „Mów, bo sługa Twój słucha” (D.2.1), wskazuje i wyjaśnia różnice między modlitwą faryzeusza a modlitwą celnika, podaje przykłady, kiedy należy przeproszać ludzi, szczególnie bliskich, wymienia nazwy modlitw związanych z osobą Maryi, podaje z pamięci tekst modlitwy „Ojcze nasz” (D.4.1), wymienia przykładowe sytuacje, w których warto odmawiać „Modlitwę Pańską” (D.4.3), wymienia najważniejsze formy modlitewne (D.1.2): indywidualna i wspólnotowa, opowiada, jak może wyglądać modlitwa poranna i wieczorna.	identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) Samuel, wskazuje tekst wybranej modlitwy św. Franciszka (D.7.2), wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7.1), wyjaśnia piękno modlitwy dziękczynienia (D.1.6), uzasadnia sens modlitwy przebłagalnej (D.1.7), układa wezwania modlitwy błagalnej (D.1.8), omawia modlitwę Magnificat (D.5.2), omawia schemat i klasyfikuje wezwania „Modlitwy Pańskiej” odnoszące się do Boga i do człowieka (D.4.2), charakteryzuje modlitwę indywidualną i wspólnotową (D.1.3), wymienia formy modlitwy wspólnotowej (te same słowa, gesty, postawa).	wyjaśnia, że przygotowanie do Pierwszej Komunii ma formę duchową i zewnętrzną, podaje prawdę, że w duchowych przygotowaniach do jego Pierwszej Komunii bierze udział cała rodzina i parafia, wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu, uzasadnia potrzebę wytrwałej modlitwy, wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5), wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus pragnie, byśmy mówili do Boga „Ojcze”.	wyjaśnia, na czym polega modlitwa uwielbienia. układa krótki tekst własnej modlitwy uwielbienia, wyjaśnia, dlaczego „Ojcze nasz” jest najpiękniejszą modlitwą.	wyjaśnia, że modlitwy trzeba się uczyć, by lepiej rozumieć, czego Bóg oczekuje od nas, wyjaśnia, że są sprawy, o których mówimy Panu Bogu w głębi swego serca.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Jezus uczy mnie przykazań	wyjaśnia, że przykazania są drogowskazami w życiu (C.1.3), wymienia z pamięci przykazania Boże (C.1.1), podaje przykłady zachowywania przykazań w codzienności (C.1.6), wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom (C.1.5), wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2), wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), wyjaśnia, że należy dbać o rzeczy materialne, wymienia przykazania kościelne (E.4.3).	opowiada historię przekazania Mojżeszowi tablic Dekalogu, identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2) – Mojżesz, Eliasz, wskazuje na istotę przykazań Bożych (C.1.2), wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego (C.1.7), wylicza postawy sprzeciwiające się Bożym przykazaniom (C.1.5), uzasadnia, że Pana Jezusa w Eucharystii można przyjąć tylko z czystym sercem, wyjaśnia wymagania poszczególnych przykazań kościelnych (E.4.3).	wyjaśnia treść wprowadzenia do Dekalogu „Ja jestem Pan, Bóg twój...”, wyjaśnia, że przyjęcie Komunii Świętej jest wyjątkowym świętowaniem niedzieli, wymienia obowiązki dzieci wobec rodziców i opiekunów, podaje przykłady troski o zdrowie własne i innych (właściwe odżywianie i ubieranie się), uzasadnia, dlaczego należy szanować życie własne i innych, wymienia ryzykowne zachowania w grupie rówieśniczej, wyjaśnia, jaka jest rola wstydu, podaje przykłady, kiedy należy uszanować intymność własną i innych, wymienia i wyjaśnia rodzaje własności (własność wspólna, własna i cudza), podaje przykłady troski o dobro wspólne (świat, środowisko, zwierzęta), wyjaśnia, dlaczego zazdrość jest niewłaściwą postawą, podaje przykłady troski o dobre imię własne i innych.	opowiada historię proroka Eliasza, który troszczy się o wiarę w jednego Boga, opowiada o radości św. Teresy z Lisieux po przyjęciu Pierwszej Komunii Świętej, wyjaśnia, że rodzice mają także obowiązki wobec swoich dzieci, odnosi wymagania przykazania piątego do sfery ciała i duszy (u siebie i innych), wyjaśnia, na czym polega czystość serca, opowiada o zaparciu się Piotra, wyjaśnia, dlaczego w życiu ważna jest prawda.	wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za wypowiedane słowa, wyjaśnia, dlaczego przykazania kościelne są potrzebne wspólnocie wierzących.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus mnie umacnia	wymienia krótkie wyznania wiary („Znak krzyża”, „Akt wiary”), podaje z pamięci treść „Składu apostołskiego” (A.6.4), wymienia sakramenty święte (B.3.1), wymienia sakramenty, które już przyjął, oraz te, do których się przygotowuje, wyjaśnia, czym jest sakrament chrztu, wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), wymienia warunki sakramentu pokuty i pojednania (B.10.1), określa sumienie jako głos Boga w swoim sercu, wskazuje, jak należy się przygotować do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), rozróżnia grzech ciężki i grzech lekki (B.10.4), podaje prawdę, że żal za grzechy jest konieczny, by dostąpić ich odpuszczenia, wyjaśnia, na czym polega szczere wyznanie grzechów przed kapłanem podczas spowiedzi, wyjaśnia, czym jest zadośćuczynienie, wymienia sposoby walki z grzechem (B.10.3).	przedstawia sakramenty jako znaki spotkania z Chrystusem (B.3.2), opowiada o chrzcie Jezusa, wypowiada formułę udzielania chrztu, porównuje znaczenie białej szaty od chrztu do znaczenia białego stroju komunijnego, wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B.9.2), omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o synu marnotrawnym (miłosiernym ojcu), o nielitościwym dłużniku, rozróżnia postawę żalu i pychy przed Bogiem, określa na czym polega żal doskonały i niedoskonały, podaje, do czego doprowadził brak poprawy w życiu dłużnika z przypowieści, uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania (B.15.1).	rozpoznaje symbole poszczególnych sakramentów, podaje, kto może udzielać sakramentu pokuty, wyjaśnia, że Bóg czeka na grzesznika i pragnie mu przebaczyć, uzasadnia, że żal za grzechy przybliży do Boga i pomaga w nawróceniu, opowiada perykopę o uzdrowieniu paralityka, opowiada o spotkaniu Zacheusza z Jezusem.	wymienia i wyjaśnia symbole osób Trójcy Świętej, wyjaśnia, w jakim celu należy zrobić rachunek sumienia (wieczorny i przed spowiedzią), omawia perykopę o nawróconej grzesznicy (C.6.2).	opowiada o jedności w działaniu Ojca, Syna i Ducha Świętego, wyjaśnia, że w sakramencie pokuty Jezus przychodzi z duchowym uzdrowieniem, porównuje słowa Jezusa wypowiedziane do paralityka ze słowami wypowiadanymi przez kapłana podczas spowiedzi.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus zaprasza mnie na ucztę	uzasadnia, że Pan Jezus pragnie spotykać się z ludźmi na Mszy Świętej, wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej (D.6.3), wyjaśnia, co się dzieje podczas poszczególnych części Mszy Świętej (B.13.1), opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4), poprawnie odpowiada na wezwania podczas liturgii Mszy Świętej, wymienia, jakie dary składa się na ołtarzu, i wyjaśnia ich symbolikę, wyjaśnia pojęcia: Najświętszy Sakrament, post eucharystyczny, Komunia Święta (B.14.1).	wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2), wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, pozdrowień i wezwań występujących w liturgii Mszy Świętej (B.13.2), wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), podaje nazwy części liturgii słowa, wyjaśnia, że przyjmując Komunię Świętą, przyjmujemy samego Chrystusa i jednoczymy się z Nim (B.14.2), opisuje, jak należy się zachować bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3), wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi (B.12.1), wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo (B.13.2).	poprawnie odpowiada na wezwania kapłana podczas liturgii, podaje przykłady wezwań modlitwy wiernych, wymienia, z czego się składa liturgia eucharystyczna, opowiada o rozmnożeniu chleba przez Jezusa, wyjaśnia słowa kapłana „Oto Baranek Boży” oraz słowo „amen”.	opowiada o przebiegu Ostatniej Wieczerzy, uzasadnia potrzebę należytego przygotowania się do uczestnictwa we Mszy Świętej (B.13.3).	wyjaśnia, że Eucharystia uobecnia ofiarę złożoną przez Jezusa na krzyżu,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	wyjaśnia, czym jest różaniec, podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy: różaniec, „Pozdrowienie anielskie” (D.5.3), wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), podaje prawdę, że od dnia Pierwszej Komunii otrzyma duchowy pokarm na drogę do nieba, podaje i wyjaśnia główne prawdy wiary, podaje przykłady sytuacji, kiedy wyznaje wiarę w trzy Osoby Boskie, wyjaśnia, że Adwent jest czasem oczekiwania na przyjście Jezusa na ziemię, charakteryzuje modlitwę „Zdrowaś Maryjo” (D.5.1), wymienia najważniejsze zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.5.2), opowiada perykopę o pokłonie złożonym Jezusowi przez mędrców,	uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1), wyjaśnia wartość modlitwy za innych (D.1.4), wyjaśnia, dlaczego należy troszczyć się o groby bliskich, uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest ważniejsza od troski o miejsce ich pochowku, omawia wybrane przypowieści Jezusa (C.6.2) – przypowieść: o pannach roztropnych i nierozsądnych, o zagubionej owcy, wymienia i charakteryzuje okresy roku liturgicznego (B.4.1), wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia (B.5.1), opowiada o dzieleniu się opłatkiem i wyjaśnia wartość dzielenia się nim, wyjaśnia, dlaczego przyjęcie Eucharystii podczas Pierwszej Komunii można porównać do narodzenia Jezusa w sercu, wyjaśnia, kim są poganie,	opowiada o cudzie Jezusa w Kanie Galilejskiej, podaje prawdę, że modlitwa różańcowa przybliża nas do Boga, wymienia tajemnice różańca, wymienia imiona wybranych świętych, którzy kochali Eucharystię (św. Barbara i Tarsycjusz), podaje przykłady troski o rozwój swojej wiary, podaje przykłady tradycji i zwyczajów związanych z Adwentem w kościele i domu rodzinnym, opowiada perykopę o zwiastowaniu Maryi, wskazuje na podobieństwo opłatka do hostii i komunikantów, wskazuje różnicę między opłatkiem pobłogosławionym a konsekrowanym, porównuje wędrówkę mędrców i złożenie darów do własnego przygotowania do Pierwszej Komunii,	opowiada o objawieniach Matki Bożej w Fatimie, wyjaśnia, dlaczego należy zawsze być gotowym na powtórne przyjście Chrystusa, podaje przykłady, kiedy dostrzega Bożą sprawiedliwość, wskazuje na trud mędrców w dotarciu do Jezusa,	opowiada o życiu św. Barbary i Tarsycjusza i podaje, jakie są ich atrybuty, łączy poszczególne okresy roku liturgicznego z wydarzeniami z życia Jezusa, opowiada o Światowym Dniu Misyjnym Dzieci i zadaniach Dziecięcych Kół Misyjnych,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Przygotowuję się do przyjęcia Jezusa	podaje, kiedy rozpoczyna się Wielki Post, opowiada o liturgii Środy Popielcowej, wymienia nabożeństwa Wielkiego Postu, podaje prawdę, że Jezus został niewinnie skazany na śmierć krzyżową, podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Jezusa, wymienia najważniejsze zwyczaje związane z Wielkanocą (B.5.2).	opowiada, jak wygląda nabożeństwo drogi krzyżowej, ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego (B.7.2), uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej (B.7.1), uzasadnia religijny wymiar świętowania Wielkanocy (B.5.1), wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy (B.5.3), wyjaśnia, jak modlić się „Koronką do miłosierdzia Bożego”, wyjaśnia słowa modlitwy „Dla Jego bolesnej męki”, opowiada, jakie jest przesłanie obrazu „Jezu, ufam Tobie”.	wyjaśnia, że Bóg daje czas Wielkiego Postu, by ludzie byli bliżej Niego, wyjaśnia, na czym polega jałmużna wielkopostna, podaje przykłady brania krzyża w życiu dzieci i dorosłych, opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa, opowiada o objawieniu się Jezusa św. Faustynie Kowalskiej, podaje prawdę, że Niedziela Miłosierdzia została ogłoszona przez Jana Pawła II w Krakowie-Łagiewnikach.	wyjaśnia, co to znaczy zagubić się oraz nawrócić, wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus zgodził się wziąć krzyż i nieść go na Golgotę, wyjaśnia, co to znaczy brać krzyż tak jak Pan Jezus, wyjaśnia, dlaczego świętujemy w domach zmartwychwstanie Jezusa, uzasadnia, że największym świętowaniem zmartwychwstania Jezusa jest udział we Mszy Świętej.	opowiada o wyroku Piłata i drodze krzyżowej Pana Jezusa.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Przyjmuję Jezusa w Najświętszym Sakramencie	podaje prawdę, że w dniu Pierwszej Komunii Świętej najważniejszym gościem jest Pan Jezus, opowiada, jak wygląda nabożeństwo majowe, wymienia przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawiennictwem Maryi (D.5.4), wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), opowiada, jak wygląda procesja Bożego Ciała, ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Najświętszego Serca Pana Jezusa (B.7.2), prawidłowo odpowiada na wezwania litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa, wymienia, za co powinien dziękować Bogu w tym roku szkolnym, podaje, w jaki sposób może odprawić pierwsze piątki podczas wakacji.	wymienia sposoby duchowego przygotowania siebie i bliskich do uroczystości Pierwszej Komunii Świętej, uzasadnia potrzebę systematycznego przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1), wymienia obowiązki dziecka, które przyjęło Pierwszą Komunię, w wymiarze duchowym i materialnym, uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych (B.7.1), ukazuje związek nabożeństw ze czcią oddawaną Najświętszemu Sercu Maryi (B.7.2), uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach czerwcowych (B.7.1), wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca (B.15.2).	wyjaśnia, dlaczego na uroczystość przygotowuje się rodzina i bliscy oraz cała parafia, opowiada o wybranych wydarzeniach z życia Maryi związanych z Jezusem, podaje przykłady, jak może się włączyć w procesję Bożego Ciała w swojej parafii, wymienia, jak może podziękować nauczycielom i rodzicom, podaje przykłady spotykania się z Panem Bogiem podczas wakacji.	wyjaśnia, dlaczego przyjęcie po raz pierwszy Eucharystii świętuje się przez oktawę, wyjaśnia wybrane wezwania z litanii loretańskiej, opowiada o miłości św. Dominika Savio i św. Marii Goretti do Jezusa eucharystycznego.	opowiada o miłości św. Klary do Jezusa eucharystycznego, opowiada o objawieniach św. Julianny, którą Jezus prosił o wprowadzenie święta ku czci Najświętszego Sakramentu, omawia jedną z obietnic, które Pan Jezus dał św. Małgorzacie Alacoque, dotyczących czcicieli Jego Serca.

System oceniania z religii dla klasy IV szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo

według podręcznika „Odkrywam życie z Jezusem” nr AZ-14-01/18-KI-19/23

zgodnego z programem nauczania nr AZ-1-01/18

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- g) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- h) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- g) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- h) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- j) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- k) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- l) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- j) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- k) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- l) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna

1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie prawidłowych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje powierzone zadania przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Jezus uczy mnie być blisko Niego	wymienia zasady współpracy z kolegami i koleżankami oraz nauczycielami w roku szkolnym, podaje, czym jest łaska uświęcająca, wymienia części Mszy Świętej oraz części obrzędów wstępnych, liturgii słowa, liturgii eucharystycznej, podaje, kiedy ma obowiązek uczestniczyć we Mszy Świętej, podaje, że homilia jest wyjaśnieniem słowa Bożego, podaje, jakie postawy przyjmujemy podczas liturgii słowa i liturgii eucharystycznej (B.13.2), prawidłowo odpowiada na wezwania podczas liturgii Mszy Świętej, podaje prawdę, że podczas Mszy Świętej Jezus przemienia chleb w swoje Ciało i wino w swoją Krew, wyjaśnia, że w Eucharystii spotykamy się z Chrystusem i karmimy się Jego Ciałem (B.12.2), wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania (B.9.2), wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania (B.10.2), podaje z pamięci dziesięć przykazań Bożych.	wyjaśnia znaczenie katechezy w pogłębianiu więzi z Jezusem, omawia przypowieści: o budowie wieży, o siewcy, o uczcie (C.6.2), podaje prawdę, że Bóg ma plan dla życia każdego człowieka, wyjaśnia, że liturgia jest miejscem spotkania z Jezusem (B.1.1), wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), wskazuje, kiedy podczas Mszy Świętej czytane jest słowo Boże (F.1.6), uzasadnia, że słuchanie słowa Bożego domaga się wprowadzania go w życie (F.1.3), wyjaśnia, że Msza Święta jest ofiarą Chrystusa i naszą, więc własne trudy i cierpienia można złożyć Bogu w ofierze (F.1.11), uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania (B.15.1), wyjaśnia, na czym polega praktyka pierwszych piątków miesiąca, wyjaśnia przesłanie pierwszych trzech przykazań, wyjaśnia, dlaczego przyjaciel Jezusa powinien wypełniać przykazania Boże, podaje przykłady zachowywania przykazań Bożych (I-III) w codzienności (C.1.6).	wyjaśnia, na czym polega godne uczestnictwo w Eucharystii, wymienia wybrane czynności liturgiczne wykonywane podczas Mszy Świętej, podaje prawdę, że Jezus pragnie, by ludzie Go słuchali, opowiada o rozmnożeniu chleba przez Jezusa, opowiada o uzdrowieniu paralityka, opowiada o rozmowie bogatego młodzieńca z Jezusem, wymienia rodzaje modlitwy (prośba, dziękczynienie, przeproszenie i uwielbienie).	odnosi symbolikę właściwego stroju z przypowieści do potrzeby czystości duchowej, wyjaśnia znaczenie czynności liturgicznych wykonywanych podczas Mszy Świętej, wyjaśnia, że podczas liturgii słowa prowadzimy dialog z Bogiem, uzasadnia potrzebę skupienia, wyciszenia, zrozumienia oraz uważnego słuchania słowa Bożego, wyjaśnia, dlaczego przykazania o relacji człowieka wobec Boga są jako pierwsze w Dekalogu, uzasadnia, dlaczego obowiązkiem przyjaciela Jezusa jest systematyczny udział w niedzielnej Mszy Świętej.	porównuje Mszę Świętą do uczty, na którą zaprasza Jezus, wyjaśnia znaczenie postaw przyjmowanych podczas liturgii, wyjaśnia, na czym polega wspólnotowy wymiar Mszy Świętej, wyjaśnia, dlaczego należy wynagradzać Bogu za grzechy swoje i całego świata.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Jezus uczy mnie przyjaźni	podaje prawdę, że modlitwy „Ojcze nasz” nauczył nas Jezus, wymienia przykładowe sytuacje, w których odmawia się Modlitwę Pańską (D.4.3), wymienia cnoty boskie, wyjaśnia, że podczas Mszy wszyscy wspólnie wyznają wiarę w Boga. wymienia uczynki miłosierne, o których mówi Jezus, podaje prawdę, że Jezus pragnie pomagać ludziom, podaje przykłady niesienia pomocy drugiemu człowiekowi (C.5.2) – starszym i chorym, podaje prawdę, że Jezus uczy ludzi pokory, wymienia grzechy główne i podaje ich przeciwieństwa, podaje prawdę, że Bóg jest Stwórcą całego świata, wskazuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody (C.3.3), podaje przykłady troski o świat przyrody.	omawia schemat i klasyfikuje wezwania Modlitwy Pańskiej odnoszące się do Boga i do człowieka (D.4.2), wyjaśnia, że Msza Święta łączy uczniów Jezusa i pozwala im cieszyć się spotkaniem we wspólnocie (F.1.4), podaje z pamięci treść <i>Wyznania wiary</i> (A.6.4) i wyjaśnia wybrane prawdy wiary, omawia uczynki miłosierdzia (E.4.7) co do ciała i podaje ich przykłady, opowiada, jak wyglądał spór apostołów o pierwszeństwo, wyjaśnia, że udział we Mszy św. ma prowadzić do dawania świadectwa w codziennym życiu (F.1.2) przez okazywanie pokory. uzasadnia, że życie wiarą domaga się dobrego postępowania (C.3.4), wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1), opowiada przypowieść o chwaście (C.6.2).	wymienia prośby z modlitwy „Ojcze nasz”, podaje, kiedy podczas Mszy Świętej wypowiadane są: <i>Credo</i>, modlitwa „Ojcze nasz”, opowiada o wyznaniu wiary św. Piotra, uzasadnia, że warto być wytrwałym, by poznawać Boga, wyjaśnia, na czym polega pokora wobec Boga i ludzi, wyjaśnia, że zbytne przywiązanie do dóbr materialnych prowadzi do niepokoju duchowego i lęku o ich utratę, wyjaśnia istotę wybranych grzechów głównych, wymienia elementy liturgii Mszy Świętej, które wyrażają pokorę, opowiada perykopę o głupim bogaczu, wyjaśnia, dlaczego lepiej jest troszczyć się o świat niż sprzątać go.	wyjaśnia wspólnotowy charakter Modlitwy Pańskiej, wyjaśnia, czym jest cnota wiary, wyjaśnia, że Jezus pragnie pomagać ludziom w ich problemach, podaje, czym jest sakrament namaszczenia chorych i jakie przynosi owoce, wyjaśnia, że od troski o dobra materialne ważniejsza jest troska o przyjaźń z Bogiem, podaje, za co dziękujemy Bogu podczas Mszy Świętej (V modlitwa eucharystyczna).	wyjaśnia, dlaczego Jezus stawia dziecko za wzór dla dorosłych, omawia postawę bł. P. Frassatiego wobec rzeczy materialnych. wyjaśnia, dlaczego św. Franciszek z Asyżu jest patronem ekologów.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Jezus uczy mnie wdzięczności	opisuje, jak należy zachować się bezpośrednio przed i po przyjęciu Komunii Świętej (B.14.3), wyjaśnia, czym jest wdzięczność, wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne (C.6.1) – Marię i Martę, podaje prawdę, że dla Jezusa największą troską jest zbawienie ludzi, wyjaśnia, że Bóg opiekuje się ludźmi przez anioła stróża, podaje, jak wygląda procesja z darami podczas liturgii eucharystycznej, mówi z pamięci słowa aniołów, którymi się modli podczas Mszy, wyjaśnia symbolikę chleba składanego na ołtarzu.	opowiada perykopę o uzdrowieniu trędowatych, wyjaśnia, dlaczego wdzięczność jest ważną cechą człowieka, wyjaśnia, na czym polega modlitwa dziękczynna (D.1.6), omawia słowa przywitania przez kapłana na początku Mszy Świętej, wyjaśnia, że Bóg jest zawsze blisko nas (A.2.1) i chce się nami opiekować, wyjaśnia, że dary pochodzące od Boga: chrzest i wiara (A.2.4), są pomocą na drodze do zbawienia, wyjaśnia, na czym polega bezinteresowność, wyjaśnia, że składamy Bogu na ołtarzu to, co jest otrzymaliśmy w darze od Niego.	podaje, kiedy podczas Mszy Świętej wierni wyrażają swoją wdzięczność wobec Boga, uzasadnia wartość wdzięczności, opowiada o spotkaniu Jezusa z Marią i Martą, uzasadnia, dlaczego należy zachować równowagę pomiędzy sprawami materialnymi a duchowymi, uzasadnia, że warto cieszyć się z tego, co się posiada, wyjaśnia, czym jest Boża opatrność, opowiada perykopę o ubogiej wdowie	opowiada, jak Jezus opiekował się apostołami, uzasadnia, że hojność może być wyrazem wdzięczności za dobro otrzymane od Boga, wyjaśnia, dlaczego podczas Mszy składana jest także ofiara na tacę.	wyjaśnia, że Jezus przyjmuje wiernych na Mszy Świętej jak gości, podaje przykłady fundowania darów na rzecz kościoła parafialnego i parafii.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Jezus uczy mnie przepraszać i przebaczać	wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty i pojednania (B.9.1), wymienia warunki sakramentu pokuty (B.10.1) na podstawie omawianej przypowieści, wyróżnia grzechy przeciw Bogu i bliźnim (F.1.5), wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia, żal za grzechy, polega mocne postanowienie poprawy, szczerza spowiedź i zadośćuczynienie, wskazuje, negatywne konsekwencje grzechów wobec Boga, siebie i bliźnich (F.1.5), wyróżnia grzechy przeciw Bogu i bliźnim (B.13.1) popełnione myślą od grzechów popełnionych słowem, uczynkiem oraz zaniedbaniem, podaje prawdę, że Jezus chce przebaczać ludziom grzechy ponieważ ich kocha, wyjaśnia, czym jest utrata łaski uświęcającej, podaje prawdę, że Jezus pragnie, by ludzie odeszli od zła i czynili dobro, wyjaśnia, na czym polega uczciwość (C.3.3), podaje przykłady uczynków miłosiernych (E.4.7) co do duszy, wyjaśnia, na czym polega prawdomówność (C.3.3), uzasadnia, że przed spotkaniem z Jezusem na Mszy należy pojednać się z bliźnimi, opowiada, jak należy przygotować się do udziału w Eucharystii (B.13.4).	opowiada przypowieść: o miłosiernym ojcu, o dwóch synach (C.6.2), wyjaśnia, czym jest sumienie i jakie jest jego znaczenie (C.4.1), wyjaśnia, dlaczego należy ponosić konsekwencje swoich decyzji i czynów, wyjaśnia uczynki miłosierne (E.4.6) co do duszy, wymienia przykłady zależności wiary i postępowania (C.3.5), uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), wskazuje, w czym może naśladować świętych (C.6.1) – św. Stanisław Kostka, podaje przykłady trudności w życiu, w których może prosić Boga o pomoc, charakteryzuje modlitwę indywidualną (D.1.3).	wyjaśnia, że grzech jest zagrożeniem człowieka i przeszkodą w budowaniu przyjaźni z Jezusem, opowiada scenę zaparcia się Jezusa przez Piotra, podaje, kiedy wypowiada się słowa spowiedzi powszechnej podczas Mszy. wymienia konsekwencje grzechu w życiu osobistym i wspólnotowym. opowiada historię spotkania Zacheusza z Jezusem, wyjaśnia, na czym polega złota zasada postępowania, wyjaśnia, na czym polega szacunek wobec innych w świecie wirtualnym. wyjaśnia biblijną symbolikę budowy domu, wyjaśnia słowa Jezusa na temat składania darów Panu Bogu (Mt 5,23-24), wyjaśnia zasady kontaktowania się w świecie wirtualnym.	wyjaśnia, dlaczego w trosce o własne sumienie potrzebna jest konsekwencja, opowiada historię nawrócenia łotra na krzyżu, charakteryzuje grzechy wobec siebie, innych osób i wspólnoty, uzasadnia potrzebę naprawienia krzywd i zadośćuczynienia, opowiada o objawieniach w La Salette i prośbie Maryi o dobre życie, uzasadnia, że każdy ma prawo do poszanowania osoby, opowiada o nauce i pracy nad sobą św. Stanisława Kostki, wskazuje, że nieporozumienia często wynikają z niewłaściwej komunikacji, podaje, na czym polega indywidualna modlitwa przed Mszą Świętą.	uzasadnia, dlaczego należy rozważać dobre i złe strony podejmowanych decyzji, wymienia konsekwencje grzechu w życiu osobistym i wspólnotowym, uzasadnia potrzebę systematyczności w obowiązkach szkolnych i domowych, uzasadnia potrzebę wyjaśniania sytuacji konfliktowych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

V. Jezus uczy mnie modlitwy prośby	wyjaśnia, na czym polega modlitwa prośby, podaje przykłady, kiedy modli się wspólnie z innymi, podaje, że na początku Mszy Świętej wierni wypowiadają w ciszy swoją intencję, wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1), opowiada przypowieść o natrętnym przyjacielu (C.6.2), podaje przykłady, kiedy należy stawać w obronie słabszych, podaje przykłady posłuszeństwa wobec dorosłych, nawet jeśli odczuwa wewnętrzny bunt, uzasadnia, dlaczego winien być posłuszny rodzicom, opiekunom i nauczycielom, podaje prawdę, że za wykorzystanie swych talentów do dobra nagrodą jest niebo.	charakteryzuje modlitwę wspólnotową (D.1.3), podaje przykłady wezwań modlitwy wiernych, wskazuje, w czym może naśladować świętych (C.6.1) – św. Jerzego, układa wezwania modlitwy błagalnej (D.1.8), uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2), opowiada o uzdrowieniu chromego nad sadzawką, prawidłowo formułuje prośby do Boga (F.1.9), wyjaśnia, czym jest cnota roztropności, opowiada przypowieść: o pannach roztropnych i nierozsądnych i o talentach (C.6.2), uzasadnia, że w zdobywaniu nieba potrzebna jest wiara i wytrwała praca nad sobą.	podaje, kiedy podczas liturgii słowa jest modlitwa powszechna, wyjaśnia, dlaczego modlimy się we wspólnocie Kościoła. wyjaśnia, czym jest cnota męstwa, wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo wobec Boga, wyjaśnia, że do nieba dążymy wspólnie we wspólnocie Kościoła, wyjaśnia, że troska o rozwój uzdolnień powinna być jednocześnie troską o zbawienie, wyjaśnia, że nie wolno wykorzystywać otrzymanych talentów do czynienia zła.	wyjaśnia słowa Jezusa o wspólnej modlitwie (Mt 18,19-20), wyjaśnia, dlaczego wstawimy się do Boga w intencji innych osób, wyjaśnia, dlaczego Bóg nie spełnia prośb, które są niezgodne z Jego wolą, uzasadnia, że każdy ma jakieś umiejętności, które otrzymał od Boga, uzasadnia, dlaczego roztropnie należy rozwijać swoje talenty.	wyjaśnia, że w przypowieści przyjscie pana młodego oznacza spotkanie z Jezusem na końcu świata, uzasadnia, dlaczego panny rozsądne mogą być wzorem roztropności.
--	---	---	---	--	--

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Jezus uczy mnie uwielbienia. Rok liturgiczny	podaje, że modląc się na różańcu poznajemy życie Jezusa i uwielbiamy Go, podaje części i tajemnice różańca, wymienia postawy i zachowania nagradzane przez Boga i te, które zasługują na potępienie, podaje, kiedy świętujemy Uroczystość Chrystusa Króla, podaje, czym jest Adwent i charakteryzuje ten okres liturgiczny (B.4.1), podaje, że wśród przygotowań do świąt Bożego Narodzenia powinna być spowiedź, opowiada o narodzeniu Jezusa, podaje prawdę, że Jezus jest Synem Boga urodzonym przez Maryję, wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), podaje przykłady zwyczajów (w domu i parafii) związanych z Bożym Narodzeniem, opowiada o pokłonie mędrców, wskazuje, w jaki sposób może wspierać pracę misjonarza (F.2.2), wyjaśnia, czym jest Wielki Post, opowiada o kuszeniu Jezusa, podaje, kiedy chrześcijanina obowiązuje post i wstrzemięźliwość, podaje przykłady, jak może wyrazić wdzięczność Jezusowi za Jego ofiarę (A.4.3),	wyjaśnia potrzebę modlitwy uwielbienia (D.1.5), uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1), opowiada, jak wyglądają nabożeństwa różańcowe, na podstawie tekstu biblijnego opowiada o powtórny przyjsciu Pana Jezusa (A.6.1), wyjaśnia znaczenie postanowień adwentowych, uzasadnia religijny wymiar świętowania Bożego Narodzenia (B.5.1), opowiada o zwyczajach związanych ze świętem Trzech Króli (B.5.2), podaje prawdę, że uroczystość Objawienia Pańskiego jest świętem dzieł misyjnych, wyjaśnia, na czym polega sens pracy misjonarza (F.2.1), uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach drogi krzyżowej (B.7.1), uzasadnia konieczność modlitwy i wyrzeczenia w walce z pokusami, podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa: gotowość na wypełnienie woli Bożej (D.3.2), omawia warunki spełnienia modlitwy (F.1.8), podaje warunki skuteczności modlitwy: zgodność z wolą Boga (D.3.3),	opowiada o objawieniach Matki Bożej w Gietrzwałdzie, wyjaśnia znaczenie modlitwy różańcowej w nawiązaniu do tych objawień, wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa, podaje, kim był Jan Chrzciciel i opowiada o jego misji, wyjaśnia, na czym polega „prostowanie drogi” dla Jezusa, opisuje warunki, w jakich narodził się Jezus, podaje przykłady, jak może przywitać przychodzącego na świat Zbawiciela, wyjaśnia, co oznacza pokłon oddawany Jezusowi przez mędrców, wyjaśnia nazwę uroczystości Objawienia Pańskiego, definiuje pojęcia: kuszenie, pokusa, post, wstrzemięźliwość, szatan, wymienia i wyjaśnia pokusy stawiane Jezusowi przez szatana, opowiada o modlitwie Jezusa w ogrodzie Oliwnym, opowiada o męce Pana Jezusa i Jego śmierci na krzyżu,	opowiada perykopę o sądzie ostatecznym i wyjaśnia użyte w niej symbole, uzasadnia, że przygotowanie duchowe na Boże Narodzenie jest ważniejsze od przygotowań materialnych, wyjaśnia, że Jezus „rodzi się” w sercach ludzi, gdy przyjmują Najświętszy Sakrament, wyjaśnia, na czym polegało spełnienie przez Jezusa woli Ojca,	charakteryzuje Bożą sprawiedliwość, podaje przykłady różnych inicjatyw wspierających misję, charakteryzuje nabożeństwa wielkopostne.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

VI. Jezus uczy mnie uwielbienia. Rok liturgiczny	wymienia symbole Chrystusa zmartwychwstałego, wymienia najważniejsze zwyczaje związane z uroczystościami (B.5.2), podaje prawdę, że Jezus wybrał chleb, by pozostać z nami pod jego postacią, opowiada o tradycjach związanych z uroczystością Bożego Ciała w Polsce i parafii, podaje, do czego Jezus przed wniebowstąpieniem zobowiązał swych uczniów, wymienia sposoby świadczenia o Jezusie, podaje prawdę, że Duch Święty to trzecia Osoba Boska, wymienia i wyjaśnia biblijne symbole Ducha Świętego, wymienia dary Ducha Świętego.	na podstawie tekstu biblijnego opowiada o zmartwychwstaniu Jezusa (A.4.1), wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką Zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), wyjaśnia symbole Chrystusa zmartwychwstałego, wylicza i omawia elementy świętowania Wielkanocy (B.5.3), wyjaśnia, że wiara człowieka przejawia się m.in. w jego udziale w czynnościach liturgicznych (B.2.1), opowiada treść perykopy o wniebowstąpieniu Jezusa, opowiada o misji Kościoła (A.5.1), na podstawie tekstu biblijnego opowiada o zesłaniu Ducha Świętego (A.4.1), wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2).	uzasadnia, że uczestnictwo w niedzielnej Mszy Świętej jest wyznaniem wiary w zmartwychwstanie, wyjaśnia symbolikę pokarmów błogosławionych w Wielką Sobotę, wyjaśnia, dlaczego udział w procesji Bożego Ciała jest świadectwem wiary, wymienia sposoby oddawania czci Bogu (gesty, adoracja...), uzasadnia, że chrześcijanin powinien łączyć wypełnianie codziennych obowiązków z „patrzeniem w niebo”, czyli modlitwą i oczekiwaniem na powtórne przyjście Jezusa, wyjaśnia dary, z którymi przychodzi Duch Święty, wyjaśnia rolę Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.	podaje, gdzie znajduje się (historyczny) pusty grób Jezusa, wyjaśnia istotę przygotowanego przez Jezusa miejsca w niebie.	
---	--	--	--	--	--

System oceniania z religii dla klasy V szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy szukają prawdy” nr AZ-21-01/20-KI-2/20,
zgodnego z programem nauczania „Przez prawdę, dobro i piękno zdobywamy świętość” nr AZ-2-02/20

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- a) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- b) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- a) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- b) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- a) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- b) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- c) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- a) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- b) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- c) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności w zakresie programu nauczania przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, proponuje rozwiązania nietypowe, rozwiązuje także zadania wykraczające poza program nauczania tej klasy,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

Przedmiot oceny	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna

1. Zeszyt przedmiotowy (zeszyt ćwiczeń)	wszystkie tematy zapisy, staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie tematy i notatki prace domowe	zeszyt staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	zeszyt czytelny braki notatek, prac domowych (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak zeszytu
2. Testy i sprawdziany	wszystkie polecenia wykonane poprawnie rozwiązane też zadanie dodatkowe	75% spełnionych wymagań podstawowych (łatwe, praktyczne, przydatne życiowo, niezbędne) 75% spełnionych wymagań (bardzo trudne i trudne, teoretyczne, naukowe)	75% zadań podstawowych 50% wymagań rozszerzających	75% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych (bardzo łatwe i łatwe, niezbędne w dalszej edukacji)	50% wiedzy z zakresu wymagań podstawowych	poniżej 30% odpowiedzi dotyczących wiedzy podstawowej
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku i zeszyt wypowiadz pełnymi zdaniem, bogaty język używanie pojęć	wiadomości z podręcznika i zeszytu prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wiele razy pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych reprezentuje szkołę w konkursie przedmiotowym (olimpiadzie)	starannie wykonuje zadania powierzone przez nauczyciela religii przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Szukam prawdy	wymienia wartości, które pomagają osiągnąć prawdziwe szczęście (A.1.5), uzasadnia, że budowanie własnego życia wymaga długofalowej pracy nad sobą (A.1.5), podaje prawdę, że Bóg kocha miłością bezwarunkową (A.5.2; C.10.2), wskazuje na Jezusa jako Zbawiciela, który wyzwala z niewoli grzechu (A.5.3; A.5.4), podaje prawdę, że stan duszy człowieka wpływa na jego relacje z otoczeniem, podaje prawdę, że siłą, która pociąga ludzi do dobra, jest miłość Jezusa (A.13.7; C.10.3), wymienia rzeczy ostateczne człowieka (A.8.2).	interpretuje przypowieść o domu na skale, wymienia najważniejsze wartości w życiu człowieka (A.1.3), uzasadnia, że warto poszukiwać Jezusa pomimo swojej grzeszności (A.5.3), podaje definicję piekła i nieba oraz wyjaśnia, czym są (A.7.6), wyjaśnia, na czym będzie polegał sąd ostateczny i szczegółowy (A.8.6), podaje argumenty, że pseudonaukowe przepowiednie i zapowiedzi końca świata są sprzeczne z chrześcijaństwem (A.8.8).	wyjaśnia znaczenie porównań: dom, kopanie fundamentu, skała, ziemia, powódź, charakteryzuje pseudowartości proponowane przez współczesny świat, podaje przykłady przewodników, którzy pomagają odróżnić wartości od pseudowartości, uzasadnia, że pójście za prawdą wymaga nieustannego podejmowania wyborów, charakteryzuje konsekwencje zaproszenia Jezusa do swego serca (życia), wyjaśnia, dlaczego Bóg pozwala żyć obok siebie ludziom dobrym i złym, opowiada przypowieści o chwaście i o sieci.	interpretuje biblijną perykopę o uzdrowieniu paralityka (Mt 9,1-8), interpretuje biblijną perykopę o Zacheuszu (Łk 19,1-10), podaje, czego symbolem jest siewca, ziarno, chwast, żniwo, połów i sieć w o chwaście i o sieci.	omawia prawdę, że grzech jest przeszkodą w poznaniu i akceptacji prawdy o sobie i o Bożej miłości, uzasadnia, że o własnych siłach człowiek nie jest w stanie wyzwolić się z grzechu i potrzebuje Bożej pomocy.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1), podaje przykłady znanych ludzi oraz biblijnych bohaterów, którzy spotkali się z Bogiem (A.11.1), wymienia księgi Starego i Nowego Testamentu (A.9.3) oraz podaje ich skróty i sposób ich zapisu, wyjaśnia, że obserwując świat można dostrzec mądrość i wielkość Boga (A.2.4; A.5.1), określa, że każdy człowiek rodzi się jako kobieta lub mężczyzna, wyjaśnia pojęcia: „anioł” (A.11.3), szatan, „zbuntowany anioł”, charakteryzuje rolę Anioła Stróża w życiu człowieka (A.11.3), podaje prawdę, że aniołowie zostali stworzeni przez Boga, podaje prawdę, że przyczyną grzechu pierwszych rodziców było nieposłuszeństwo (C.1.2), wyjaśnia, że grzechy główne są źródłem innych grzechów, wymienia konsekwencje grzechu, wyjaśnia, dlaczego Bóg ocalił Noego od potopu, mówi z pamięci prawdę wiary o Bożej sprawiedliwości, wymienia grzechy przeciw pierwszemu przykazaniu: ateizm, niewiara, zwątpienie, agnostycyzm, i je wyjaśnia (A.2.3).	wyjaśnia pojęcia: objawienie, natchnienie biblijne (A.10.1), rozróżnia wybrane rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4), podaje cechy wybranych gatunków literackich: teksty mądrościowe i opisujące działanie Boga (A.9.5), interpretuje teksty biblijne mówiące o stworzeniu świata (A.7.1; A.11.1), podaje przykłady niewłaściwej interpretacji tekstu o stworzeniu świata (A.9.6), podaje prawdę, że biblijna nauka o stworzeniu nie przeczy teorii ewolucji, wyjaśnia relacje między biblijną nauką o stworzeniu a osiągnięciami nauk przyrodniczych (A.2.2; A.9.7), interpretuje teksty biblijne: o stworzeniu człowieka; o grzechu pierworodnym i obietnicy zbawienia; o potopie (A.5.3; A.11.1; A.11.3), podaje prawdę, że człowiek jest najdoskonalszym ze stworzeń, wyjaśnia, że źródłem godności człowieka jest podobieństwo do Boga, wyjaśnia, na czym polegał bunt aniołów wobec Boga (A.7.5; C.1.2), opisuje sposób działania szatana (A.7.4; A.7.5), wskazuje owoce sakramentu pokuty i pojednania (B.7.4), uzasadnia, dlaczego należy systematycznie przystępować do sakramentu pokuty i pojednania, wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością (A.13.13), uzasadnia, że człowiek szanując Boże prawo rozwija się i czyni dobro (A.13.16; A.13.17).	omawia, co to znaczy „stworzyć”, „tworzyć”, omawia założenia teorii ewolucji, wymienia zadania, jakie Bóg przekazał człowiekowi, wymienia zadania aniołów, podaje i omawia sytuacje, w których zwracamy się do aniołów o pomoc, wymienia i omawia skutki grzechu pierworodnego w życiu człowieka, wyjaśnia, na czym polega wolna wola, wyjaśnia, co znaczy być człowiekiem prawym, określa, że egoizm i pycha są przyczyną konfliktów między ludźmi.	na podstawie tekstu biblijnego uzasadnia, że grzech niszczy przyjaźń między ludźmi, wyjaśnia teksty liturgiczne odnoszące się do sakramentu pokuty, wyjaśnia symbolikę wieży Babel.	wyjaśnia symbole w biblijnym opisie grzechu pierworodnego i Protoewangelii, omawia stanowisko Kościoła na temat teorii pochodzenia człowieka od małpy, interpretuje biblijne opowiadanie o Kainie i Abli (Rdz 4,2b-15).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia: patriarchowie	wyjaśnia, że od Abrahama wziął początek naród wybrany (A.12.1), podaje prawdę, że wiara jest darem Boga i wymienia jej cechy (A.3.1), charakteryzuje postać Abrahama jako „ojca wierzących” (A.11.2), definiuje pojęcia: błogosławieństwo (A.10.1), cnoty Boskie i kardynalne, podaje fakt, że synowie Jakuba dali początek dwunastu pokoleniom narodu Izraela, podaje prawdę, że Izraelici w niewoli prosili Boga o pomoc, podaje prawdę, że krew baranka uratowała Izraelitów przed śmiercią, podaje prawdę, że Jezus jest prawdziwym Barankiem Paschalnym, podaje prawdę, że śmierć Izraelitów spowodowana przez węże była karą za niewierność, podaje, kiedy i w jaki sposób oddajemy cześć krzyżowi, wyjaśnia słowa wstępu do Dekalogu, omawia rolę Mojżesza i Jozuego jako mediatora między Bogiem a narodem (A.11.2), opowiada o powołaniu Gedeona oraz formowaniu jego armii (A.11.1).	wyjaśnia pojęcie „patriarcha” (A.11.3), omawia, że Bóg jest wierny swoim obietnicom i chce stale przebywać w naszym życiu, charakteryzuje postawę Abrahama wobec Boga w sytuacji próby (A 11.2), opowiada historię życia Józefa (syna Jakuba), podaje przykłady trudnych sytuacji, z których Bóg wyprowadził dobro (C.1.6), opowiada o powołaniu Mojżesza (A 11.2), opowiada o sytuacji Izraelitów w Egipcie i wybranych wydarzeniach z wędrówki przez pustynię (A 11.2), wyjaśnia pojęcie „Pascha” oraz na czym polegała Pascha Izraelitów (A.10.1; A.11.1), uzasadnia, że manna z nieba jest zapowiedzią Eucharystii, omawia symbolikę węża miedzianego umieszczonego na palu, opowiada o Przymierzu na Synaju (A.11.1), definiuje pojęcia: przymierze (A.11.3), dekalog, określa, że sędziowie byli przywódcami Izraelitów, powołanymi przez Boga, by wyzwolić ich z ucisku nieprzyjaciół, charakteryzuje postawę Gedeona wobec Boga (A.11.2).	określa miejsce Abrahama w historii zbawienia, omawia okoliczności zmiany imienia Jakuba na Izrael (Rdz 32,25-32), uzasadnia konieczność samodyscypliny i pracy nad sobą, charakteryzuje zniewolenia współczesnego człowieka, wyjaśnia słowa kapłana: „Oto Baranek Boży...” oraz słowa modlitwy: „Baranku Boży...”, uzasadnia, że woda ze skały i manna, wąż miedziany były znakiem troski Boga o naród wybrany, opowiada o odnowieniu przymierza przez naród wybrany z inicjatywy Jozuego, uzasadnia, że przesłanie przykazań Bożych jest ponadczasowe, charakteryzuje Boże kryteria wyboru ludzi.	uzasadnia, że Izrael jest nadal narodem wybranym, uzasadnia, że krew Jezusa ratuje Jego wyznawców przed śmiercią wieczną, formułuje modlitwę dziękczynną za Bożą opiekę i dar Eucharystii, wyjaśnia, na czym polegały zobowiązania Boga i Izraelitów w przymierzu, wyjaśnia, dlaczego tablice z Dekalogiem nazwane są tablicami Świadectwa, uzasadnia, że każdy ma jakieś zadanie wyznaczone mu przez Boga.	wyjaśnia, że wiara polega na wyjściu poza granicę tego, co jest dla człowieka logiczne i zrozumiałe, podaje przykłady doświadczania opieki Boga w sferze materialnej i duchowej.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: chrzest, Eucharystia	podaje, czym jest sakrament chrztu świętego (B.4.1), definiuje pojęcie liturgii Kościoła (B.1.2), wymienia główne części Mszy Świętej oraz liturgii słowa (B.6.3), wymienia sposoby obecności Chrystusa w liturgii, charakteryzuje działanie Boga i człowieka w liturgii (B.1.1), wymienia i omawia elementy liturgii słowa i liturgii eucharystycznej (B.6.3), wymienia i interpretuje podstawowe postawy, znaki i symbole liturgiczne (B.1.4; D.1.3), wymienia pozdrowienia chrześcijańskie i wyjaśnia ich znaczenie.	mówi z pamięci formułę udzielania chrztu, wyjaśnia, na czym polega nowe życie otrzymane na chrzcie (B.3.3), wyjaśnia, na czym polega udział w misji kapłańskiej, prorockiej i królewskiej (B.4.3), wykazuje, że Msza Święta jest uobecnieniem ofiary krzyżowej Jezusa (B.6.1), charakteryzuje przyjmowanie Komunii Świętej jako przejaw głębokiej zażyłości z Jezusem (B.3.3; B.6.4), wyjaśnia, czym są sakramentalia (B.2.3), rozpoznaje i wyjaśnia chrześcijańską wartość wybranych sakramentaliów.	wymienia obrzędy wyjaśniające chrzest, potrafi zademonstrować sposób udzielenia chrztu w nagłym wypadku, podaje przykłady ludzi, dla których uczestnictwo w Eucharystii było największą wartością, uzasadnia, że teksty biblijne czytane podczas liturgii są kierowanym do nas słowem Boga, wymienia za kogo i z kim modlimy się w drugiej modlitwie eucharystycznej, uzasadnia, że przyjmowanie sakramentaliów wynika z miłości do Boga, uzasadnia, że do życia chrześcijańskiego konieczna jest stała więź z Chrystusem.	wyjaśnia symbolikę obrzędów chrztu, uzasadnia, że uczestnicząc w liturgii spotykamy Chrystusa Zmartwychwstałego, wyjaśnia, dlaczego kapłan wypowiada słowa modlitwy w liczbie mnogiej, przyporządkowuje wybrane znaki, symbole i postawy liturgiczne do odpowiednich momentów Mszy Świętej.	interpretuje teksty liturgiczne odnoszące się do chrztu, omawia liturgiczne i paraliturgiczne formy liturgii Kościoła.

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Moja codzienność	omawia, czym są przykazania (C.3.1), wymienia obowiązki wobec Boga wynikające z Bożych przykazań (C.3.5; C.4.1; C.4.3; C.4.5), podaje przykłady wykroczeń przeciw wierze i Bożej czci: bluźnierstwo, nieuczciwość, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo (C.4.4). wymienia kręgi relacji z innymi: rodzina, przyjaciele, koledzy, obcy (E.1.1), wymienia przyczyny konfliktów występujących w szkole i rodzinie (A.7.4; E.1.4).	podaje kryteria, według których należy kształtować swoje życie (A.1.1), charakteryzuje konsekwencje swoich działań w chwili obecnej, dorosłym życiu oraz w wieczności (C.2.3), definiuje pojęcie „prawo Boże” (C.2.1), podaje zasady, na których opierają się relacje międzyludzkie, omawia sposoby zapobiegania konfliktom (E.1.5), podaje przykłady ludzi, którzy osiągnęli sukces dzięki wytężonej pracy (C.1.4), uzasadnia potrzebę pracowitości dla rozwoju zarówno osób wybitnych, jak i przeciętnych (C.2.3).	charakteryzuje konsekwencje wykroczeń przeciw przykazaniom I–III, charakteryzuje różnice w relacjach między osobami bliskimi i obcymi, interpretuje przypowieść o talentach.	wyjaśnia, dlaczego konsekwencją samotności może być niechęć do życia.	uzasadnia, że praca nad rozwojem umiejętności jest realizacją zadań powierzonych mu przez Boga.

Dział I	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Dzieje Kościoła	podaje przykłady zetknięcia się św. Pawła z kulturą grecką i rzymską (A.13.18), charakteryzuje postawę św. Pawła wobec przejawów kultury greckiej i rzymskiej (E.4), wyjaśnia pojęcie „misjonarz” (E.2.8), wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), charakteryzuje działalność ewangelizacyjną misjonarzy niosących Ewangelię w różnych częściach Europy (E.4.1), uzasadnia wartość chrześcijańskich zasad w kształtowaniu się i rozwoju europejskich społeczeństw (E.3.11), omawia zakonne życie benedyktynów (B.2.6), prezentuje życie i działalność misyjną św. Wojciecha (E.5.2; F.1.3), wyjaśnia znaczenie chrztu Polski dla dalszych jej dziejów (E.5.2), podaje najważniejsze fakty z życia św. Stanisława (E.5.8).	wymienia męczenników, o których jest mowa w Dziejach Apostolskich i w późniejszych źródłach historycznych (E.3.2), charakteryzuje postawę chrześcijan-męczenników: I–IV w. (C.1.7), podaje przykłady prześladowania chrześcijan współcześnie (A.13.15), definiuje pojęcia: benedyktyni, monastycyzm, reguła zakonna, charakteryzuje benedyktyńską regułę zakonną, ukazując jej aktualność dla współczesnego człowieka (E.4.2), omawia wpływ benedyktynów na rozwój cywilizacji i kultury europejskiej (E.3.3), wymienia pierwsze biskupstwa na ziemiach polskich (E.5.1), charakteryzuje konflikt pomiędzy bp. Stanisławem a królem Bolesławem Śmiałym (E.5.3), relacjonuje wpływ śmierci św. Stanisława na późniejsze zjednoczenie kraju (E.1.8), podaje fakty z życia św. Jadwigi (E.5.8), charakteryzuje rolę królowej Jadwigi w krzewieniu wiary chrześcijańskiej (A.13.18; E.5.4).	wyjaśnia, na czym polega męczeństwo ducha (białe męczeństwo), definiuje pojęcie inkulturacji, podaje przykłady współczesnych areopagów, podaje w zarysie kolejność chrystianizacji poszczególnych ludów i terytoriów Europy, prezentuje koleje życia św. Benedykta z Nursji, podaje znaczenie sentencji „Ora et labora”, przedstawia motywy osobiste i polityczne przyjęcia chrztu przez Mieszka I, podaje datę liturgicznej uroczystości św. Wojciecha i św. Stanisława, wymienia zasługi św. Jadwigi dla chrześcijaństwa, podaje datę jej wspomnienia liturgicznego.	wyjaśnia przyczyny niechęci Żydów do chrześcijan w I w., opisuje przemiany cywilizacyjne związane z wprowadzeniem chrześcijaństwa, uzasadnia wybór św. Benedykta na głównego patrona Europy, uzasadnia doniosłość zjazdu gnieźnieńskiego, uzasadnia, dlaczego św. Stanisław należy do głównych patronów Polski.	opisuje rozwój chrześcijaństwa w warunkach prześladowań, omawia problemy związane z inkulturacją chrześcijaństwa w pierwszych wiekach, wyjaśnia zaangażowanie chrześcijan w tworzenie kultury.

DZIAŁ	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	wymienia wydarzenia z życia św. Stanisława Kostki świadczące o jego duchowej sile (B.2.6; E.5.8), wymienia sposoby czci Bożego miłosierdzia (D.1.3), podaje przykłady sytuacji, w których potrzebujemy miłosierdzia ze strony Boga i ludzi.	potrafi ocenić, co nam pomaga, a co przeszkadza w osiągnięciu świętości, uzasadnia, dlaczego św. Stanisław Kostka został wybrany na patrona dzieci i młodzieży (E.1.8), określa, w czym się przejawia Boże miłosierdzie (A.5.2), wskazuje różnice między Bożym objawieniem a objawieniami prywatnymi (A.10.4).	definiuje pojęcia: święty, patron, podaje datę, kiedy Kościół oddaje cześć św. Stanisławowi Kostce, wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Faustyny.	wykazuje związek fragmentu Mdr 4,7.9-10.13-15 z życiem św. Stanisława Kostki, interpretuje teksty biblijne mówiące o miłosierdziu Jezusa.	charakteryzuje rolę św. Faustyny w szerzeniu czci Bożego miłosierdzia.
---	---	--	---	---	--

SEMESTR I I II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	podaje prawdę, że grzebanie umarłych jest uczynkiem miłosierdzia i chrześcijańskim obowiązkiem (B.2.5), wyjaśnia, dlaczego na grobach stawia się krzyże, opisuje strukturę i wyjaśnia znaczenie roku liturgicznego (B.1.5), opowiada biblijną historię o narodzeniu Jezusa, wymienia chrześcijańskie tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia (B.2.2), opowiada biblijną historię o mędrcach ze Wschodu, wyjaśnia, dlaczego przyjście Jezusa na ziemię ma znaczenie dla całej ludzkości (A.5.4), podaje datę uroczystości Objawienia Pańskiego, omawia treść perykopy o kuszeniu Jezusa.	wyjaśnia przesłanie prefacji o zmarłych (A.13.14), wyjaśnia, że modlitwa za zmarłych jest pomocą duszom oczekującym w czyśćcu (A.8.3; A.8.4; A.8.5), podaje definicję roku liturgicznego, wyjaśnia, dlaczego w każdym roku liturgicznym powtarzamy uobecnianie w liturgii wydarzeń zbawczych (A.10.5), przyporządkowuje nabożeństwa do okresów roku liturgicznego, omawia prawdę wiary o wcieleniu Bożego Syna (A.5.4; A.13.10), uzasadnia wartość chrześcijańskich tradycji związanych ze świętami Bożego Narodzenia (B.2.4) we właściwym przeżywaniu prawd wiary, wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez mędrców, charakteryzuje postawę Jezusa wobec kusiciela (A.7.5), wyjaśnia zadania Jezusa-Mesjasza, uzasadnia konieczność duchowej bliskości z Jezusem dla skutecznej walki z pokusami, omawia teksty biblijne i pozabiblijne o śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa (A.13.1; A.13.9): uczniowie w Emaus, podaje przykłady spotkań z Chrystusem po Jego zmartwychwstaniu (A.6.2), uzasadnia potrzebę liturgicznych spotkań z Chrystusem.	uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych i troskę o ich groby, podaje, że rok liturgiczny przebiega według cyklu A, B, C, wyjaśnia tradycyjną symbolikę świąt Bożego Narodzenia, uzasadnia, że Bóg daje znaki na naszej drodze do poznania i spotkania Chrystusa, wskazuje wydarzenia paschalne na schemacie roku liturgicznego.	wyjaśnia, że Bóg przez konkretne wydarzenia w dziejach świata i konkretnych ludzi prowadzi nas do zbawienia, podaje tytuły kolęd związanych z mędrcami ze Wschodu, omawia działalność Papieskiego Dzieła Misyjnego Dzieci, podaje przykłady współczesnego konsumpcjonizmu.	uzasadnia, że modlitwa za zmarłych jest przejawem wiary w życie wieczne oraz wyrazem nadziei, która się spełni przy spotkaniu w niebie, opowiada, jak Kościół oddaje cześć świętym wspominanym w roku liturgicznym, wyjaśnia duchowe znaczenie pustyni, charakteryzuje znaczenie spotkań ze Zmartwychwstałym dla umocnienia wiary Jego uczniów.

System oceniania z religii dla klasy VI szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy odkrywają piękno” nr AZ-22-01/20-KI-4/21
zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- i) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- j) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- i) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- j) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- m) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- n) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- o) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- m) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- n) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- o) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

Przedmiot oceny	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna

1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniem, bogaty język używanie prawidłowych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź bełkotliwa, niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje zadania powierzone przez nauczyciela religii przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Odkrywam piękno	wyjaśnia pojęcie: wiara (A.2.1), wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem i zadaniem otrzymanym od Boga (A.3.1), uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2), wymienia przymioty wiary (A.3.3), wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4).	wymienia cechy charakteryzujące wiarę, wyjaśnia treść przykazania miłości (A.10.1), uzasadnia pierwszeństwo Boga w życiu człowieka (C.4.1), wyjaśnia, że zabobon, bałwochwalstwo, wróżbiarstwo oraz magia są wynikiem fałszywego obrazu Boga (C.4.2), przytacza argumenty wierzących w dyskusji ze współczesnym ateizmem (A.2.6), uzasadnia, że bliska więź z Bogiem (duchowe piękno) czyni człowieka szczęśliwym, charakteryzuje podobieństwa (różnice) w postawie wiary św. Piotra i własnej.	odczytuje cechy i określenia wiary na podstawie tekstów biblijnych, rozdóżnia wiarę naturalną i religijną (nadprzyrodzoną), uzasadnia, że głęboka wiara jest realizacją przykazania miłości Boga, wyjaśnia, na czym polega niebezpieczeństwo spirytyzmu i praktykowania magii, wyjaśnia, na czym polega piękno duchowe człowieka wierzącego.	cytuje z pamięci wybrane wersety biblijne określające wiarę, przyporządkowuje cechy wiary odpowiednim tekstom biblijnym.	uzasadnia, że podejmując duchową walkę, możemy z Jezusem pokonać wątpliwości wiary, uzasadnia potrzebę ciągłego wyjaśniania rodzących się wątpliwości religijnych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.9.1) i wymienia inne jego nazwy, wymienia nazwy wybranych ksiąg Starego i Nowego Testamentu (A.9.3), wymienia sposoby Bożego objawienia: w słowie Bożym (A.5.1), wyjaśnia, że czytając Biblię, spotyka się z Bogiem, podaje definicję modlitwy, przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3), podaje przykłady modlących się postaci biblijnych.	wyjaśnia pojęcie: kanon Pisma Świętego (A.10.1), przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2), charakteryzuje związek między Pismem Świętym a Tradycją (A.10.2), podaje cechy wybranych gatunków literackich (A.9.5), rozdźnia rodzaje i gatunki literackie w Biblii (A.9.4), ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5). formułuje modlitwy dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby w oparciu o teksty biblijne (D.2.4), wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie (D.4.2).	omawia budowę Pisma Świętego (księgi, rozdziały, wersety, wyjaśnienia pod tekstem), wyjaśnia, dlaczego tłumaczy się Biblię na języki narodowe, potrafi rozpoznać przekład Biblii zatwierdzony przez Kościół katolicki, podaje, w jakich językach napisano Biblię.	przyporządkowuje gatunki literackie do wybranych fragmentów Pisma Świętego, wymienia najbardziej znane jej tłumaczenia.	uzasadnia konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia: królowie i prorocy	wymienia cechy Dawida, które podobały się Bogu, podaje przykłady męstwa Dawida i jego wiary w Bożą pomoc, prezentuje najważniejsze wydarzenia z życia króla Dawida (A.11.2), opowiada o walce Dawida z Goliatem, wyjaśnia pojęcie: prorok (A.11.3), wymienia grzechy cudze, na podstawie tekstów biblijnych wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1), wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2), wyjaśnia pojęcie: miłosierdzie (A.10), podaje prawdę, że Bóg pragnie nawrócenia grzeszników, określa, czym jest prorocтво, definiuje pojęcie: „męczennik”.	przedstawia postaci i wydarzenia historii zbawienia w Starym Testamencie: pierwsi królowie, Elias, Jonas, powstanie machabejskie, sytuacja Izraela przed narodzeniem Jezusa Chrystusa (A.11.1), wymienia wybrane fakty z życia Salomona i omawia przejawy jego mądrości, ukazuje związek wydarzeń biblijnych z życiem chrześcijanina (A.10.5), określa, że zazdrość jest jednym z grzechów głównych, wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8). wymienia wartości, które są ważniejsze niż życie ludzkie, wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (wiara w Boga, etyka – przykazania Boże, Stary Testament jako słowo Boże, nadzieja na ostateczne nadejście królestwa Bożego) (A.12.2), opowiada historię życia Jana Chrzciciela, który nauczał na przełomie judaizmu i chrześcijaństwa.	definiuje mądrość i wymienia jej przejawy, podaje, kim był i gdzie działał Jeremiasz i omawia jego nauczanie, podaje przykłady, kiedy należy sprzeciwić się większości, uzasadnia konieczność pokuty i nawrócenia. uzasadnia, że prorocтва mesjańskie wypełniły się w Jezusie Chrystusie, omawia przyczyny i przebieg powstania machabejskiego, opowiada o okolicznościach śmierci starca Eleazara oraz siedmiu braci i ich matki (2 Mch 6–7), uzasadnia wartość męczeństwa za wiarę, podaje prawdę, że misją Jana Chrzciciela było przygotowanie ludzi na przyjście Mesjasza.	uzasadnia potrzebę Bożej pomocy w dokonywaniu mądrych wyborów, wskazuje różnice między mądrością Bożą a ludzką, podaje przykłady prorocत्व mesjańskich, interpretuje omawiane teksty prorockie, omawia działania króla Heroda (związane z życiem Jana Chrzciciela i Jezusa), podaje przykłady, współczesnych chrześcijan prześladowanych za wiarę.	wykazuje różnice między patrzeniem ludzkim a Bożym patrzeniem na człowieka, charakteryzuje dzieje Żydów pod okupacją grecką w II wieku przed Chr. oraz sytuację polityczną Izraela w czasie życia Chrystusa i w I wieku, uzasadnia, że chrześcijaństwo ma swoje korzenie w judaizmie.

Dział I	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem Miłosiernym	wymienia siedem sakramentów świętych, wyjaśnia, czym jest sakrament, wyjaśnia, czym jest sakrament pokuty (B.7.1), podaje przebieg sakramentu pokuty (B.7.2), omawia rolę sakramentu pokuty i pojednania w życiu moralnym chrześcijanina (B.7.5), uzasadnia potrzebę regularnego przystępowania do sakramentu pokuty (B.7.6), opowiada przypowieść o miłosiernym Samarytaninie, wyjaśnia, czym jest sakrament namaszczenia chorych (B.8.1), opisuje historie, w których ludzie doświadczają cierpienia.	wyjaśnia, co to są sakramenty oraz omawia ich cel i znaczenie w życiu chrześcijanina (B.3.1), opisuje warunki dobrze przeżytego sakramentu pokuty i pojednania (B.7.3), podaje skutki sakramentu w życiu indywidualnym i wspólnotowym (B.7.4), wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, wiążąc je ze sprawiedliwością i powołując się na przypowieść o miłosiernym ojcu (A.13.13), wyjaśnia, jaki związek zachodzi między sakramentem pokuty i pojednania a Eucharystią (B.6.4), omawia wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła odnoszące się do sakramentu pokuty i pojednania oraz namaszczenia chorych (B.3.2), omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), omawia znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych jako daru i pomocy w przeżywaniu cierpienia (B.8.2), podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7). wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8).	omawia podział sakramentów i sposób ich udzielania, wymienia znaki towarzyszące poszczególnym sakramentom, wylicza sytuacje, w których osoba przyjmuje sakrament namaszczenia chorych, uzasadnia, że osoby chore potrzebują pomocy w sferze duchowej.	wyjaśnia, że przyjmowanie kolejnych sakramentów umacnia i pogłębia osobistą więź chrześcijanina z Chrystusem, wymienia instytucje wspierające osoby potrzebujące pomocy.	uzasadnia obowiązek opieki nad chorymi i starszymi członkami rodziny, wymienia sposoby pomocy potrzebującym (bezdomni, samotni, głodujący).

SEMESTR II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Dzieje Kościoła	wykazuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim i prawosławnym, definiuje pojęcia: zakon żebraczy, habit, kwesta, przedstawia rolę zakonów w dziejach średniowiecznej Europy: franciszkanie i dominikanie (E.3.3), uzasadnia, że Polska była krajem tolerancji religijnej (E.5.5), pamięta główne fakty z życia św. Andrzeja Boboli.	definiuje pojęcia: patriarcha, schizma, prawosławie, ikona, cerkiew, ukazuje wartość rezygnacji z dóbr materialnych na rzecz wzrostu duchowego, omawia ogólnie przyczyny zwołania i postanowienia Soboru Trydenckiego (reformacja i odpowiedź Kościoła) (E.3.6), wymienia wartości, którymi Kościoły reformacji ubogaciły chrześcijaństwo, omawia podobieństwa i różnice między katolicyzmem, luteranizmem i i kalwinizmem, podaje przykłady wpływu chrześcijaństwa na dzieje ludzkości (A.13.18), przedstawia znaczenie unii brzeskiej (E.5.6), wymienia przyczyny prześladowania Kościoła unickiego, charakteryzuje działania na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej (E 5.10).	opowiada przebieg życia św. Franciszka z Asyżu i Dominika Guzman, wymienia przyczyny i następstwa podziału na Kościół wschodni i zachodni, wskazuje współczesne sposoby pozyskiwania dóbr nawiązujące do franciszkańskiego żebractwa, uzasadnia religijny sens ubóstwa i żebractwa, wyjaśnia, na czym polegał rozłam w Kościele zachodnim, wymienia wybranych świętych Cerkwi unickiej.	wymienia patriarchaty Kościoła wschodniego, charakteryzuje podobieństwa i różnice między Kościołem rzymskokatolickim a greckokatolickim, omawia działanie reformatorów katolickich oraz założycieli nowych Kościołów reformacji.	charakteryzuje działania ekumeniczne Kościoła prawosławnego i katolickiego, opisuje prześladowanie unitów na przestrzeni wieków (akcje rusyfikacyjne, dekrety carskie z 1839 r. i 1874 r., więzienie kapłanów, przymus do przechodzenia na prawosławie).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

VI. Przewodnicy w drodze do szczęścia	opowiada o dzieciństwie i życiu dorosłym św. Wincentego a Paulo, podaje przykłady dzieł miłosierdzia w swoim środowisku, opowiada o życiu św. Jana Bosko (E.4.2), wymienia najbardziej znane tytuły Maryi, podaje przykłady kultu maryjnego.	omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. (E.3.5), wykazuje aktualność myśli (idei) św. Jana Bosko i opowiada o roli założonej przez niego wspólnoty (E.4.2), w oparciu o wybrane teksty Starego i Nowego Testamentu charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), wyjaśnia dogmaty maryjne: Boże macierzyństwo, wieczyste dziewictwo, niepokalane poczęcie i wniebowzięcie (A.13.12). wymienia uroczystości, miesiące i święta maryjne (B.2.2).	wymienia atrybuty św. Wincentego a Paulo (anioł, dziecko w ramionach, dziecko u stóp, krucyfiks), uzasadnia, że posługa najbiedniejszym była dla św. Wincentego a Paulo próbą charakteru, charakteryzuje sytuację społeczną XIX-wiecznych Włoch, uzasadnia, dlaczego młodzi ludzie potrzebują pomocy zarówno materialnej, jak i duchowej, wymienia organizacje zajmujące się w Polsce trudną młodzieżą, uzasadnia, że Maryja prowadzi do odkrywania miłości Boga.	opowiada o misji Zgromadzenia Księżych Misjonarzy oraz Sióstr Miłosierdzia, wyjaśnia, na czym polega system prewencyjny św. Jana Bosko, interpretuje biblijny tekst dotyczący Maryi.	wyjaśnia, w jaki sposób św. św. Wincentego a Paulo przyczynił się do odnowy życia religijnego, wyjaśnia, kiedy trudności życia w dzieciństwie mogą być przygotowaniem do spełniania swojej misji w dorosłości.
---	---	--	--	---	---

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Moje wartości	wymienia obowiązki wynikające z Bożych przykazań IV–X, wyjaśnia, czym jest miłość (C.10.2), wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) w rodzinie, wyjaśnia, na czym polega właściwa postawa wobec rodziców, opiekunów i przełożonych (C.5.1), wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4), uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość (C.5.2). podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka (C.5.3), definiuje pojęcia: eutanazja, kara śmierci, czyste serce, pożytkowość, wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), wyjaśnia, co to jest hospicjum i omawia cele jego działalności, wymienia powody, dla których ludzie chcą się poddać eutanazji.	opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo Boże, wartości (C.2.1), przekonuje, że przykazania służą ochronie wartości (C.3.3), opisuje zadania wynikające z przykazań Bożych oraz negatywne skutki wykroczeń przeciw nim (C.3.5), wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1) w poszczególnych jego etapach (od poczęcia do naturalnej śmierci) i wymiarach (fizycznym, psychicznym i duchowym), uzasadnia zło eutanazji oraz kary śmierci (C.6.2), uzasadnia zło aborcji (C.6.2) i wymienia jej skutki, omawia tajemnicę cierpienia i chrześcijańskie podejście do choroby i śmierci (A.13.14), podaje przykłady właściwego zachowania chrześcijanina wobec zła i nieszczęść (C.1.7), przedstawia inicjatywy mające na celu obronę życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci, (C.6.3), przedstawia nauczanie Kościoła na temat kary śmierci (C.6.4), charakteryzuje przemiany w okresie dojrzewania (C.5.8), uzasadnia wartość czystości w różnych okresach życia (C.5.9), wskazuje sposoby troski o czystość w wieku dojrzewania (C.5.10).	uzasadnia wartość przestrzegania przykazań Bożych, uzasadnia, że przykazania bronią człowieka przed krzywdą, charakteryzuje wykroczenia przeciw przykazaniom IV–X i ich konsekwencje, formułuje prawa i obowiązki rodziców wobec dzieci oraz dzieci wobec rodziców, podaje argumenty za urodzeniem dziecka, biorąc pod uwagę matkę i ojca, wyjaśnia, dlaczego najczęstszą przyczyną aborcji jest poczucie osamotnienia matki dziecka, wyjaśnia, dlaczego podjęcie decyzji o poddaniu się eutanazji wynika z poczucia odrzucenia przez bliskich oraz samotności, omawia prawdę, że człowiek przeżywa swoje życie i wyraża się jako mężczyzna lub kobieta.	definiuje, na czym polega odpowiedzialność w relacjach miłości, opisuje sytuacje, w których miłość przejawia się w służbie, oddaniu i poświęceniu, uzasadnia, że miłość jest gwarantem poszanowania ludzkiego życia, a brak tego poszanowania jest konsekwencją odrzucenia i zagubienia miłości (Bożej i ludzkiej).	właściwie ocenia różne opinie i zachowania dotyczące ludzkiej seksualności prezentowane w reklamach.

SEMESTR I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	wskazuje, że świętość osiąga się przez naśladowanie Jezusa, wymienia współczesnych polskich świętych i błogosławionych (Karolina Kózkówna, Maksymilian Kolbe, Jan Beyzym), wyjaśnia, na czym polega królowanie Chrystusa, zestawia wydarzenia biblijne związane z narodzeniem Jezusa ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), wymienia sposoby Bożego objawienia – w Jezusie Chrystusie (A.5.1), wyjaśnia znaczenie napisu K+M+B robionego kredą na drzwiach domów, omawia sposoby kształtowania sumienia, zwłaszcza w kontekście sakramentu pokuty i pojednania (C.2.5.), wyjaśnia, na czym polega rachunek sumienia przed spowiedzią, wyjaśnia, na czym polega post ścisły oraz kiedy i kogo obowiązuje,	omawia liturgiczne formy świętowania w uroczystość Wszystkich Świętych (B.2.3), wyjaśnia pojęcie: apokalipsa (A.10.1), omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), charakteryzuje postawę gotowości na przyjście Chrystusa (A.8.7), wskazuje na skutki wynikające z wcielenia i odkupienia dla życia chrześcijanina i każdego człowieka (A.13.10), w oparciu o wybrane teksty biblijne charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), określa, na czym polegał grzech pierworodny, i wymienia jego skutki, wyjaśnia zbawczy sens męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa (A.13.9), przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3), wskazuje na skutki wynikające z odkupienia dla życia każdego człowieka (A.13.10),	określa różnicę między pojęciami święty i błogosławiony oraz kanonizacja i beatyfikacja, podaje genezę świąt Bożego Narodzenia, charakteryzuje chrześcijański wymiar świąt Bożego Narodzenia, wymienia znaki i obrzędy wigilijne i wyjaśnia ich znaczenie, opowiada o pokłonie mędrców i opisuje rolę gwiazdy w ich dotarciu do Betlejem,, wymienia okresy i dni pokuty w ciągu roku liturgicznego i omawia sposoby ich przeżywania, uzasadnia, że przez swoje zmartwychwstanie Chrystus pokonał grzech pierworodny, ale w naszym życiu pozostały jego skutki, omawia chrześcijańskie świętowanie Wielkanocy,	charakteryzuje życie wybranego świętego lub błogosławionego w kontekście jego pójścia za Jezusem, interpretuje tekst biblijny o powtórny przyjsciu Chrystusa, opowiada o tradycji Orszaków Trzech Króli, wyjaśnia znaczenie znaków i symboli liturgii paschalnej,	uzasadnia, że wyrok wydany przez Chrystusa na sądzie ostatecznym będzie konsekwencją działań człowieka podczas jego życia, interpretuje tekst biblijny Mt 4,1-11,

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, wyjaśnia potrzebę i sens poświęcenia się Boskiemu Sercu Jezusa, wymienia najbardziej znane dzieła sztuki religijnej, podaje przykłady motywów biblijnych w sztuce.	charakteryzuje istotę i formy kultu Serca Pana Jezusa (B.2.4), przedstawia rolę sztuki sakralnej w liturgii Kościoła (B.2.7), przedstawia formy modlitwy do Najświętszego Serca Pana Jezusa: nabożeństwo, pierwsze piątki miesiąca (D.1.3).	prezentuje główne przesłanie objawień Pana Jezusa św. Małgorzacie Marii Alacoque, charakteryzuje współczesne przejawy znieważania Bożej miłości (niewdzięczność, brak poczucia grzechu, świętokradzka komunია).	uzasadnia ekspiacyjny charakter praktykowania pierwszych piątków miesiąca.	charakteryzuje motywy powstawania religijnych dzieł sztuki, rozpoznaje elementy sztuki sakralnej w swojej świątyni.

System oceniania z religii dla klasy VII szkoły podstawowej 1 lekcję religii tygodniowo
według podręcznika „Szczęśliwi, którzy czynią dobro” nr AZ-23-01/20-KI-10/22
zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- k) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- l) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- k) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- l) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- p) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- q) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- r) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopełniające:

- p) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- q) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- r) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostołskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

PRZEDMIOT OCENY	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiejkolwiek znajomości tekstu
2. Zeszyt / ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie prawidłowych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje powierzone przez nauczyciela religii przejawia postawę apostołską	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

SEMESTR I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Czynię dobro	wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3) opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), wyjaśnia, dlaczego Maryja jest nazywana Gwiazdą Nowej Ewangelizacji, podaje prawdę, że Jezus czeka na grzesznika nie jako sędzie, lecz jako Ten, kto kocha, podaje przykłady, w jaki sposób ze zła i cierpienia Bóg może wyprowadzić dobro (C.1.6) na przykładzie Piotra, podaje prawdę, że wiara jest łaską darem od Boga (A.3.1), niezasłużonym przez człowieka, podaje prawdę, że Jezus wysłuchuje naszych prośb ze względu na naszą wiarę, wyjaśnia znaczenie modlitwy liturgicznej „Panie nie jestem godzien...”.	charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11), uzasadnia, że osiągnięcie nieba realizuje się przez czynienie dobra, podejmowanie codziennych obowiązków i modlitwę, uzasadnia, dlaczego człowiek jest naprawdę szczęśliwy, gdy jest bez grzechu, charakteryzuje ludzkie szczęście w perspektywie wieczności, przedstawia rodzaje i formy modlitwy (D.1.3) na przykładzie setnika, uzasadnia, że wiara jest zadaniem (A.3.2).	podaje prawdę, że miłość Boga jest skierowana indywidualnie do każdego człowieka, uzasadnia, że przyjęcie Bożej miłości otwiera drogę do szczęścia. uzasadnia, że przyznanie się do winy i żal prowadzi do oczyszczenia, a ich brak do nieszczęścia (na przykładzie Piotra i Judasza), uzasadnia, że działania człowieka skierowane ku dobru prowadzą do zbawienia, uzasadnia, że Bóg pragnie zbawienia każdego człowieka, ale wspólnie z innymi, wymienia owoce zaufania Jezusowi, uzasadnia, że prośba skierowana do Jezusa musi być połączona z głęboką wiarą i pokorą.	określa własne rozumienie szczęścia, określa istotę prawdziwego szczęścia i cierpienia, interpretuje teksty biblijne o zaparciu się Piotra i zdradzie Judasza, interpretuje tekst o uzdrowieniu sługi setnika.	interpretuje tekst hymnu <i>Magnificat</i> , interpretuje biblijną perykopę o robotnikach w winnicy.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	wyjaśnia znaczenie symboli ewangelistów, uzasadnia, że treść Ewangelii jest aktualna w każdym czasie, przedstawia podstawowe fakty z życia, działalności i nauczania Jezusa Chrystusa w porządku chronologicznym (A.13.3), uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać objawienie Boże oraz nauczanie Kościoła (A.10.3), prezentuje pozachrześcijańskie świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1).	wymienia sposoby objawiania się Boga: w słowie Bożym (A.5.1), wyjaśnia pojęcia: „Ewangelia”, „ewangelie synoptyczne” (A.10.1), przedstawia proces formowania się ksiąg biblijnych (A.9.2) – Ewangelia, charakteryzuje specyfikę i przesłanie poszczególnych Ewangelii (A.13.5), prezentuje biblijne i patrystyczne świadectwa dotyczące historyczności Jezusa (A.13.1), omawia teorie negujące historyczność Jezusa i przedstawia kontrargumenty (A.13.2).	omawia kontekst historyczny przyjscia na świat Jezusa, w skrótovej formie przedstawia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie. w oparciu o dokumenty pozachrześcijańskie uzasadnia, że Jezus istniał naprawdę.	interpretuje teksty biblijne mówiące o historycznym pochodzeniu Jezusa, wymienia pozachrześcijańskie dokumenty świadczące o Jezusie Chrystusie.	prezentuje główną myśl teologiczną czterech ewangelistów, wyjaśnia podobieństwa i różnice w czterech Ewangeliach w świetle ich teologii.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
III. Historia zbawienia: Jezus Chrystus	wyjaśnia pojęcie: przypowieść (A.10.1), omawia przypowieść: o siewcy, o zabłąkanej owcy, o ziarnie gorczycy i zaczynie chlebowym (A.13.6), wymienia miejsca, w których słuchamy słowa Bożego, wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), wskazuje znaczenie dóbr materialnych w życiu chrześcijanina (C.7.5), wymienia wartości, których nie można zdobyć za pieniądze, podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3), definiuje pojęcie „cud”, wymienia sposoby Bożego objawienia w Jezusie Chrystusie (A.5.1) – wybrane cuda: przemiana wody w wino, rozmnożenie chleba, uzdrowienie epileptyka, uzdrowienie opętanego, wskazuje przyczyny zła (A.7.2), podaje prawdę, że przyczyną zagubienia człowieka jest grzech oraz prawdę, że Bóg poszukuje grzesznika, podaje przykłady, w jaki sposób królestwo Boże jest budowane na ziemi duchowo i materialnie.	podaje cechy przypowieści jako gatunku literackiego (A.9.5), dokonuje aktualizacji faktów związanych z wybranymi wydarzeniami Nowego Testamentu (A.13.16), omawia znaczenie przykazań kościelnych (E.2.11), omawia wybrane przypowieści o królestwie Bożym (A.13.6) – przypowieść o dziesięciu pannach, omawia biblijne obrazy końca świata oraz sądu ostatecznego i przedstawia ich interpretację w świetle wiary (A.8.6), oczekiwanie na oblubieńca odnosi do powtórnego przyjścia Chrystusa, wyjaśnia, że Jezus dokonuje cudów, by pobudzić i umocnić wiarę, interpretuje teksty dotyczące modlitwy Jezusa (D.2.2), uzasadnia, że Bóg poszukuje człowieka, ponieważ go kocha, omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4) – królestwo Boże przemienia świat, w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2).	wyjaśnia, na czym polega bezinteresowny dar serca, uzasadnia wartość bezinteresownej pomocy, określa, na czym polega roztropność i nieroztropność, wymienia sposoby powrotu do życia w łasce Bożej i warunki trwania w niej, uzasadnia, dlaczego powinniśmy być zawsze przygotowani na powtórne przyjście Chrystusa, wymienia sfery życia ludzi, w których Jezus dokonywał cudów, omawia prawdę, że Jezus jest Dobrym Pasterzem (J 10,14), wskazuje, że Boża miłość jest skierowana do każdej osoby indywidualnie, charakteryzuje sposoby Bożego poszukiwania.	wyjaśnia, dlaczego słuchanie słowa Bożego i wypełnianie go prowadzi do królestwa Bożego, omawia przesłanie perykopy o ubogiej wdowie, interpretuje perykopy biblijne opisujące wybrane cuda, wyjaśnia symboliczne znaczenie ziarna gorczycy i kwasu chlebowego we wzroście duchowym, uzasadnia, że królestwo niebieskie wzrasta dzięki Bożej mocy, a jego rozwój dokonuje się w historii ludzkości.	przygotowuje plan akcji charytatywnej, uzasadnia, że cuda Jezusa są potwierdzenie m Jego Synostwa Bożego i ogłaszaniem królestwa Bożego uzasadnia, że słowo Boże ma moc przemiany ludzkich serc.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: małżeństwo i kapłaństwo	wyjaśnia pojęcia: rady ewangeliczne (A.10.1), opisuje, czym jest sakrament małżeństwa (B.9.1), przedstawia motywy przyjęcia sakramentu małżeństwa (B.8.4), przedstawia konsekwencje wynikające z sakramentu małżeństwa (B.3.3), przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny (E.1.2), wskazuje na trudności w wierze i przedstawia sposoby ich przezwyciężania (A.3.4), określa, czym jest rodzicielstwo (macierzyństwo i ojcostwo), wymienia sposoby przeżywania miłości (C.10.3) rodzicielskiej, definiuje, co to jest antykoncepcja, wyjaśnia, na czym polegają zagrożenia dla życia (C.6.1), uzasadnia potrzebę ochrony życia od poczęcia do naturalnej śmierci (C.5.4).	opisuje, czym jest sakrament święceń (B.9.1), przedstawia motywy przyjęcia sakramentu święceń (B.9.2), przedstawia sakrament święceń jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.9.3), przedstawia sakrament małżeństwa jako dar i pomoc w realizacji powołania do miłości i służby (B.8.5), interpretuje wybrane teksty biblijne i liturgiczne na temat sakramentu małżeństwa (B.3.2), omawia liturgię sakramentu małżeństwa (B.3.4), uzasadnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia (C.5.11), uzasadnia zło antykoncepcji (C.5.13) i wylicza jej skutki uboczne, uzasadnia zło zapłodnienia <i>in vitro</i> (C.6.2), wyjaśnia, na czym polegają naturalne metody planowania rodziny (C.5.12), ocenia osiągnięcia biotechnologii w perspektywie nauki Kościoła (C.5.5),	wymienia konsekwencje wynikające z przyjęcia sakramentu święceń i ślubów zakonnych i wyjaśnia ich znaczenie w życiu chrześcijańskim, wymienia symbole związane z sakramentem małżeństwa, charakteryzuje małżeństwo i rodzinę jako wspólnotę, charakteryzuje szczególne relacje pomocy i troski w rodzinie wielodzietnej, podaje, że naturalne planowanie rodziny stanowi styl życia, uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość, wyjaśnia, czym jest NaProTechnology, wyjaśnia, na czym polega zapłodnienie <i>in vitro</i>, wymienia postawy wynikające z prawdziwej miłości kobiety i mężczyzny.	charakteryzuje, na czym polega życie zakonne według rad ewangelicznych, charakteryzuje różnice w pojmowaniu Boga od dzieciństwa do chwili obecnej, uzasadnia, że wykluczenie płodności niszczy miłość.	omawia charyzmat wybranego zgromadzenia zakonnego, uzasadnia wartość i potrzebę chrześcijańskiego wychowania, argumentuje sens życia zgodnie z naturą.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Moje zasady	podaje przykłady praw, które obowiązują każdego i w każdym czasie, oraz takich, które ludzie mogą ustanawiać i modyfikować, wskazuje przyczyny nieszczęść i zła (C.1.5), przedstawia przyczyny i skutki zła (A.7.2; A.7.4), podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), wymienia sposoby przeciwdziałania złu i cierpieniu (C.1.8), wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), wymienia, co pomaga dokonywać wyborów między dobrem a złem, przedstawia konsekwencje dobra i zła (C.1.4), definiuje pojęcie uczciwości, wymienia, co można stracić przez nieuczciwość. uzasadnia ochronę własności (C.7.1), definiuje pojęcia: obmowa, oszczerstwo, krzywoprzysięstwo, wiarołomstwo, dostrzega i opisuje związek między kłamstwem i oszustwem, a poniżaniem człowieka jako podmiotu i przedmiotu kłamstwa (C.7.3), wskazuje na najważniejsze zagrożenia wynikające z uzależnień dzisiejszej młodzieży: alkoholizm, narkomania, hazard, fonoholizm, siecioholizm, pornografia, gry komputerowe (C.8.2), nikotynizm, zakupoholizm, wymienia dobre nawyki w zakresie ochrony życia i zdrowia (C.5.7), podaje zasady właściwego korzystania z Internetu.	opisuje podstawowe pojęcia etyczne: prawo naturalne, wartości, sumienie, powinność moralna (C.2.1), określa istotę prawdziwej wolności, rozpoznaje i wskazuje mechanizmy manipulacji w relacjach osobowych i w mediach (C.7.4), wyjaśnia przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), omawia sposoby kształtowania sumienia (C.2.5), uzasadnia, że życie chrześcijanina jest odpowiedzią na wezwanie Boże (C.2.4), przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej (E.1.2) oparte na prawdzie, uzasadnia wartość prawdomówności (C.7.2) i dotrzymywania danego słowa, wyjaśnia, czym są zachowania ryzykowne (C.8.1), wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6). wskazuje, jak chronić swoją godność i prywatność w sieci, wyjaśnia szkodliwość hejtu.	uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych, charakteryzuje zgubne skutki odrzucenia obiektywnych norm moralnych, wyjaśnia, czym samowola różni się od wolności, uzasadnia, że wybór dobra prowadzi do szczęścia dla pojedynczego człowieka i wszystkich ludzi, uzasadnia, dlaczego warto być uczciwym, podaje przykłady sytuacji, w których trzeba bronić prawdy i o nią walczyć, oraz ludzi, którzy zapłacili za taką postawę cenę wolności, a nawet życia, definiuje, czym są uzależnienia, i wyjaśnia, na czym polegają, charakteryzuje różnice między światem wirtualnym a realnym.	uzasadnia, że do właściwego korzystania z wolności potrzebna jest odpowiedzialność, analizuje wpływ nieuczciwości na życie religijne człowieka, analizuje wpływ krzywoprzysięstwa i wiarołomstwa na życie religijne człowieka.	określa, na czym polega relatywizm moralny, argumentuje wartość bezpośrednich relacji osobowych.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Dzieje Kościoła	wyjaśnia, dlaczego Bitwa Warszawska stoczona w dniach 13–25 sierpnia 1920 r. jest nazywana cudem nad Wisłą, ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości chrześcijańskiej Polski: cud nad Wisłą, akt oddania Polski Maryi i Jej Sercu w roku 1966 i jego owoce (E.5.7), przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu narodu (E.1.2), wyjaśnia, na czym polega miłość do Ojczyzny (E.1.6), uzasadnia wartość świadectwa wiary w różnych sytuacjach życiowych (E.1.7), opisuje możliwości i podaje przykłady apostołstwa w rodzinie (F.2.1).	wskazuje na wydarzenia i zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9), opowiada o roli Kościoła w czasach totalitaryzmu hitlerowskiego i bolszewickiego (E.3.10), charakteryzuje postawę bł. kard. Wyszyńskiego wobec Ojczyzny, definiuje pojęcie Kościoła domowego, opisuje zadania poszczególnych członków rodziny w realizowaniu idei Kościoła domowego, wskazuje na zjawiska religijne, które wpłynęły na budowanie tożsamości narodowej Polaków (E.5.9).	ukazuje rolę Maryi w historii Polski dla zachowania wolności i tożsamości, określa, czym jest i jak się wyraża patriotyzm, uzasadnia religijną wartość miłości Ojczyzny, wymienia i omawia przykłady obecności Kościoła w dziejach narodu polskiego, podaje najważniejsze fakty związane z obchodami Tysiąclecia Chrztu Polski, charakteryzuje rodzinę chrześcijańską jako Kościół domowy.	wyjaśnia, dlaczego bohaterowie mogą uratować naród i jego wiarę, charakteryzuje wartości, dla których Polacy oddawali życie.	charakteryzuje działalność społeczno-kulturalną Kościoła w czasach niewoli narodowej.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – św. brat Albert, wskazuje sposoby pomocy osobom chorym i cierpiącym (C.5.6), podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: chorych, samotnych, biednych, wykluczonych społecznie (F.2.3), podaje przykłady, w jaki sposób może kształtować odwagę, podaje miejsca i formy kultu związanego z osobą błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki, podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8).	prezentuje wybrane sylwetki świętych polskich (E.5.8) – ks. Józef Stanek, Natalia Tułasiewicz, Marianna Biernacka, wskazuje najważniejsze fakty z życia wybranych świętych z czasów II wojny światowej (E.4.1), podaje przykłady współczesnych chrześcijan, przeżywających cierpienie w duchu wiary (A.13.15).	charakteryzuje postawę br. Alberta wobec ubogich, interpretuje słowa św. br. Alberta „powinno się być jak bochen chleba...”, podaje przykłady pomocy bezdomnym współcześnie, opowiada o życiu i działalności św. Maksymiliana Kolbe, opowiada o działalności ks. Jerzego Popiełuszki w środowisku „Solidarności”, wymienia najważniejsze fakty z życia ks. Jerzego Popiełuszki, charakteryzuje wpływ jego nauczania dla kształtowania narodowych postaw Polaków, uzasadnia potrzebę duchowej więzi ze świętym męczennikiem.	podaje, czym zajmują się bracia albertyni i siostry albertynki, opowiada o heroizmie życia wybranych świętych II wojny światowej.	uzasadnia, że przyjęcie śmierci przez św. Maksymiliana za współwięźnia jest wynikiem świętości życia, charakteryzuje wpływ nauczania ks. Jerzego Popiełuszki dla kształtowania narodowych postaw Polaków.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1), przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w Kazaniu na Górze (A.13.8), wymienia okresy roku liturgicznego i święta upamiętniające wydarzenia z życia Jezusa, wymienia uroczystości i święta Pańskie, uroczystości wybranych świętych (B.2.2), ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5) – narodzenie Jezusa, pokłon mędrców, męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa, podaje, że Wielki Post to czas rozważania Męki Pana Jezusa, opisuje przejaw miłości Boga do człowieka w historii zbawienia (A.5.3), podaje, że postać Weroniki występuje w VI stacji nabożeństwa drogi krzyżowej, wymienia osoby, które spotkały Chrystusa zmartwychwstałego, podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty parafialnej (E.2.12) –np. jak może ewangelizować, podaje przykłady ludzi zaangażowanych w apostołstwo, także współczesnych (F.2.4).	wymienia osiem błogosławieństw (C.9.1), uzasadnia koncepcję szczęścia zawartą w ośmiu błogosławieństwach (C.9.5), charakteryzuje poszczególne okresy roku liturgicznego w kontekście wydarzeń zbawczych i nauczania Kościoła oraz życia chrześcijanina (B.2.1), omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości i poszczególnych ludzi (A.5.4), na podstawie dotychczasowej wiedzy przytacza wątki, tematy i postaci biblijne z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19) – „Bóg się rodzi”, wskazuje na skutki wynikające z Odkupienia dla życia chrześcijanina (A.13.10), zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), np. wyjaśnia symbolikę grobu Pańskiego podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8) – charakteryzuje czyn św. Weroniki, przytacza biblijne relacje o pustym grobie i chrystofaniach (A.6.1), wymienia argumenty za prawdziwością zmartwychwstania Jezusa (A.6.2).	podaje prawdę, że świętość w niebie jest nagrodą za życie ziemskie, wyjaśnia, że świętość można osiągnąć żyjąc duchem ośmiu błogosławieństw., wyjaśnia, co to jest kalendarz liturgiczny, podaje okoliczności narodzenia Pana Jezusa, mówi z pamięci tekst wybranej kolędy i omawia jej przesłanie, wskazuje współczesne sposoby naśladowania św. Weroniki, wskazuje przyczyny odchodzenia współczesnego człowieka od Chrystusa, określa, na czym polega dzieło nowej ewangelizacji, uzasadnia, że dzieło nowej ewangelizacji dokonuje się wtedy, gdy człowiek poddaje się działaniu Ducha Świętego.	uzasadnia chrześcijański sens i wartość świętowania na przestrzeni roku liturgicznego, interpretuje tekst biblijny o cierpieniu Jezusa, interpretuje tekst sekwencji wielkanocnej, uzasadnia, że przyjmując sakramenty we wspólnocie parafialnej, stajemy się odpowiedzialni za dzieło ewangelizacyjne Kościoła.	dokonyuje porównania treści kolęd z przesłaniem tekstów biblijnych o narodzeniu Jezusa, na podstawie tekstu „Gorzkich żali” i rozważań nabożeństwa drogi krzyżowej opisuje cierpienia Jezusa dla naszego zbawienia, opisuje zmartwychwstanie Chrystusa jako wypełnienie Bożej tajemnicy zbawienia, która uobecnia się w tajemnicy przemiany chleba w Ciało i wina w Krew.

System oceniania z religii dla klasy VIII szkoły podstawowej na 1 lekcję religii tygodniowo

według podręcznika „Szczęśliwi, którzy zdobywają świętość” nr AZ-24-01/20-KI-14/23

zgodnego z programem nauczania nr AZ-2-02/20.

OGÓLNE KRYTERIA OCENIANIA

W procesie oceniania **obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań** (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym). Oceniamy wiedzę i umiejętności ucznia oraz przejawy ich zastosowania w życiu codziennym, przede wszystkim w szkole. Gdy uczeń ubiega się o ocenę celującą, bierzemy pod uwagę również jego zaangażowanie religijno-społeczne poza szkołą.

Ocenę niedostateczną otrzymuje uczeń, który:

- a) nie spełnia wymagań na ocenę dopuszczającą, (i)
- b) odmawia wszelkiej współpracy, (i)
- c) ma lekceważący stosunek do przedmiotu i wiary.

Ocenę dopuszczającą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania konieczne:

- m) w zakresie wiadomości i umiejętności opanował treści najłatwiejsze, najczęściej stosowane, stanowiące podstawę do dalszej edukacji,
- n) wykazuje choćby minimalne zainteresowanie przedmiotem i gotowość współpracy z nauczycielem i w grupie.

Ocenę dostateczną otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania podstawowe:

- m) opanował treści najbardziej przystępne, najprostsze, najbardziej uniwersalne, niezbędne na danym etapie kształcenia i na wyższych etapach,
- n) uczestniczy w rozwiązywaniu problemów oraz umiejętnie słucha innych.

Ocenę dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania rozszerzające:

- s) opanował treści umiarkowanie przystępne oraz bardziej złożone,
- t) ukierunkowany jest na poszukiwanie prawdy i dobra oraz szanuje poglądy innych,
- u) aktywnie realizuje zadania wykonywane w grupie.

Ocenę bardzo dobrą otrzymuje uczeń, który spełnia wymagania dopelniające:

- s) opanował treści obejmujące elementy trudne do opanowania, złożone i nietypowe,
- t) wykazuje własną inicjatywę w rozwiązywaniu problemów swojej społeczności
- u) wszechstronnie dba o rozwój swojej osobowości i podejmuje zadania apostolskie.

Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który:

- a) posiadał wiedzę i umiejętności z przedmiotu w danej klasie, samodzielnie i twórczo rozwija własne uzdolnienia,
- b) biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami w rozwiązywaniu problemów teoretycznych lub praktycznych i proponuje rozwiązania nietypowe,
- c) osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach kwalifikując się do finałów na szczeblu diecezjalnym, powiatowym, regionalnym, wojewódzkim albo krajowym lub posiada inne porównywalne osiągnięcia.

Przedmiot oceny	OCENA					
	celująca	bardzo dobra	dobra	dostateczna	dopuszczająca	niedostateczna
1. Modlitwy, pieśni	dokładna znajomość tekstu, melodii, samodzielność i piękno wykonania	dokładna znajomość tekstu, melodii	dobra znajomość tekstu, melodii	niezbyt dokładna znajomość tekstu	fragmentaryczna znajomość tekstu	brak jakiegokolwiek znajomości tekstu
2. Ćwiczenia w podręczniku	wykonane wszystkie zadania staranne pismo własne materiały ilustracje itp.	starannie prowadzony wszystkie zadania	zapis staranny luki w zapisach (sporadyczne do 5 tematów)	ćwiczenia czytelne braki w zadaniach (do 40% tematów)	pismo niestaranne liczne luki w zapisach (do 70% tematów)	brak podręcznika
3. Odpowiedzi ustne	wiadomości zawarte w podręczniku wypowiedź pełnymi zdaniami, bogaty język używanie prawidłowych pojęć	wiadomości z podręcznika prezentowane w sposób wskazujący na ich rozumienie, informacje przekazywane zrozumiałym językiem odpowiedź pełna nie wymagająca pytań dodatkowych	wyuczone na pamięć wiadomości uczeń ma trudności w sformułowaniu myśli własnymi słowami potrzebna pomoc nauczyciela	wybiórcza znajomość poznanych treści i pojęć odpowiedź niestaranna częste pytania naprowadzające	słabe wiązanie faktów i wiadomości chaos myślowy i słowny odpowiedź niewyraźna, pojedyncze wyrazy dużo pytań pomocniczych	brak odpowiedzi lub odpowiedzi świadczące o braku wiadomości rzeczowych
4. Aktywność	uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcji korzysta z materiałów zgromadzonych samodzielnie	uczeń zawsze przygotowany do lekcji często zgłasza się do odpowiedzi wypowiada się poprawnie	stara się być przygotowany do lekcji chętnie w niej uczestniczy	mało aktywny na lekcjach	niechętny udział w lekcji	lekceważący stosunek do przedmiotu.
5. Inscenizacje, gazetka szkolna, praca na rzecz Kościoła i inne	wielokrotnie pomaga w różnych pracach pilnie i terminowo wykonuje powierzone zadania, wykazuje dużo własnej inicjatywy aktywnie uczestniczy w życiu małych grup formacyjnych	starannie wykonuje powierzone przez nauczyciela przejawia postawę apostołską czynnie uczestniczy w rekolekcjach szkolnych	niezbyt chętnie wykonuje zadania poza lekcjami, ale nie unika ich zupełnie			

SZCZEGÓŁOWE KRYTERIA OCENIANIA

Semestr I

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
I. Zdobywam świętość	wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.5.2): miłość i miłosierdzie, wyjaśnia pojęcie: błogosławieństwa (A.10.1) i łaska Boża, wyjaśnia, że wiara jest łaską – darem otrzymanym od Boga (A.3.1). charakteryzuje rolę Maryi w dziele zbawczym (A.13.11) podczas wesela w Kanie Galilejskiej, wymienia miejsca objawień Matki Bożej, uzasadnia związek modlitwy różańcowej z życiem chrześcijanina (D.5.3).	wskazuje na sposoby odkrywania powołania w świetle wezwania Bożego (C.10.5), opisuje przejawy miłości Boga do człowieka (A.5.3), wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata i każdego człowieka (E.3.1), przedstawia nauczanie Jezusa zawarte w <i>Kazaniu na górze</i> (A.13.8), interpretuje osiem błogosławieństw oraz przykazanie miłości Boga i bliźniego w świetle <i>Nowego przykazania</i> (C.10.1), uzasadnia znaczenie błogosławieństw w drodze do zbawienia (C.9.4), uzasadnia wartość błogosławieństw w życiu osobistym i społecznym (C.9.3), podaje powody, dla których przesłanie fatimskie jest nadal aktualne.	porównuje etapy życia Jezusa z własnymi (powtarzanie się radości, cierpienia i chwały), wyjaśnia prawdę wiary o konieczności łaski Bożej do zbawienia, określa, co wspólnie z innymi może zrobić dla świata i środowiska, w którym żyje, przytacza najważniejsze przesłania objawień fatimskich, uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien modlić się o dobro dla świata, uzasadnia, dlaczego pokój na świecie jest uzależniony od więzi człowieka z Bogiem.	interpretuje perykopę o bogatym młodzieńcu, wyjaśnia teksty objawień fatimskich w kontekście troski Maryi o świat.	charakteryzuje działanie Jezusa jako konsekwentne realizowanie planu zbawienia świata.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
II. Pismo Święte w życiu chrześcijanina	podaje prawdę, że w Biblii Bóg kieruje swoje słowa do wszystkich ludzi i do każdego człowieka indywidualnie, wskazuje osoby żyjące modlitwą (D.2.1), które spotkały Boga przez czytanie Biblii, charakteryzuje najważniejsze wspólnoty w życiu człowieka (E.1.1): Kościół jako wspólnotę wspólnot, wymienia najważniejsze fakty z historii zbawienia, określa kolejność najważniejszych wydarzeń z historii zbawienia.	podaje zasady indywidualnej lektury Pisma Świętego i uzasadnia jej wartość (A.10.7), uzasadnia, że Biblia jest księgą ponadczasową, przedstawia, na czym polega uczestnictwo w życiu Kościoła (E.1.2), na przykładzie biblijnego spotkania w ramach wybranej wspólnoty, przytacza wątki, tematy i postaci z Nowego Testamentu obecne w literaturze pięknej (A.13.19), uzasadnia, że postać Jezusa Chrystusa najczęściej inspiruje twórców literatury, omawia znaczenie zbawczej misji Jezusa Chrystusa dla całej ludzkości (A.5.4), wskazuje wątki, tematy i postaci starotestamentalne obecne w literaturze pięknej (A.11.5), wskazuje na ciągłość działania Boga w dziejach świata (E.3.1).	uzasadnia potrzebę modlitwy do Ducha Świętego przy czytaniu Biblii, podaje przykłady wspólnotowej lektury Pisma Świętego, wyjaśnia, na czym polega modlitewna i medytacyjna lektura Pisma Świętego, wymienia tytuły przynajmniej kilku utworów literackich nawiązujących do Biblii, charakteryzuje relacje Bóg-człowiek na przykładzie postaci ze Starego i Nowego Testamentu oraz ludzi żyjących współcześnie.	analizuje tekst przypowieści o miłosiernym ojcu według metody pięciu palców, wyjaśnia związek życia chrześcijanina z rozważanym we wspólnocie lub indywidualnie słowem Bożym.	prezentuje przesłanie wybranego utworu inspirowanego Pismem Świętym.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca

III. Historia zbawienia: apostołowie i ich następcy	podaje znaczenie słowa „apostoł”, podaje, że papież i biskupi są następcami apostołów, definiuje pojęcie „dogmat” (E.2.8), wymienia poszczególne prawdy wiary zawarte w <i>Credo</i>, wyjaśnia, co to znaczy, że Kościół jest wspólnotą (E.2.3), wymienia podstawowe prawdy o Kościele, wymienia przymioty Kościoła katolickiego (E.2.4): jeden, święty, powszechny i apostołski, wymienia zadania w zgromadzeniu liturgicznym (B.1.3), uzasadnia potrzebę wspierania misji, planuje pozytywne aktywności życiowe, np. harcerstwo, działalność społeczna (C.8.3), podaje możliwości włączenia się w życie wspólnoty diecezjalnej i parafialnej (E.2.12).	na podstawie tekstów biblijnych omawia etapy powstawania Kościoła (E.2.1), w oparciu o teksty biblijne opisuje misyjną działalność Kościoła (F.1.2), omawia przykłady działalności misyjnej (F.1.3), wyjaśnia poszczególne artykuły <i>Credo</i> (A.4.1), charakteryzuje najważniejsze obrazy biblijne Kościoła (E.2.2), zestawia teksty biblijne z podstawowymi prawdami wiary Kościoła (A.13.17), wyjaśnia przymioty Kościoła, wyjaśnia pojęcia: Stolica Apostolska, kuria rzymska, nuncjusz, konferencja episkopatu, synod biskupów, metropolia, diecezja, biskup, parafia, proboszcz (E.2.8), Watykan (E.3.8), opisuje hierarchiczny ustrój Kościoła (E.2.7), wyjaśnia zadania świeckich w realizowaniu misji królewskiej, kapłańskiej i prorockiej, charakteryzuje działalność wybranych grup, np. harcerstwo, działalność społeczna (C.8.3), opisuje możliwości i podaje przykłady apostolstwa w Kościele (F.2.1).	wymienia dostępne mu sposoby apostołowania, wyjaśnia, że w Kościół współczesny kontynuuje posłanie apostołów na cały świat, omawia powołanie i nawrócenie Szawła, określa zadania wierzących we wspólnocie Kościoła, podaje przykłady intencji w potrzebach osób należących do Kościoła, wskazuje, że celem posługi kapłana i apostolstwa świeckich jest zbawienie własne i pomoc w zbawieniu innych ludzi, wymienia posługi kapłana oraz funkcje, jakie mogą pełnić w Kościele ludzie świeccy.	charakteryzuje rolę Jezusa w powstaniu Kościoła, charakteryzuje działalność apostolską św. Pawła, wskazuje sposoby naśladowania apostoła, uzasadnia, że wiara w Boga jest wielką wartością, uzasadnia, dlaczego każdy katolik jest odpowiedzialny za Kościół.	wyjaśnia, czego dotyczy nieomyślność papieża i kolegium biskupów, wyjaśnia, co to znaczy dobrze realizować swoje powołanie.
---	---	---	--	--	--

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
IV. Spotkanie z Jezusem w sakramentach: bierzmowanie	wyjaśnia, czym jest sakrament bierzmowania (B.5.1), omawia znaczenie sakramentu bierzmowania dla życia chrześcijanina (B.5.4), rozpoznaje znaki, symbole i gesty liturgiczne sakramentu bierzmowania oraz właściwie je interpretuje (B.1.4), opisuje i wyjaśnia obrzędy bierzmowania (B.5.2). wymienia dary Ducha Świętego (A.14.2; B.5.5), omawia owoce działania Ducha Świętego (A.14.3), wymienia grzechy przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), wyjaśnia, dlaczego grzechy przeciw Duchowi Świętemu zamykają drogę do nieba.	podaje właściwe motywy przyjęcia sakramentu bierzmowania jako dopełnienia chrztu (B.5.6), przytacza i interpretuje wybrane teksty biblijne, liturgiczne oraz nauczania Kościoła na temat sakramentu bierzmowania (B.3.2), omawia dary Ducha Świętego i wyjaśnia ich znaczenie (A.14.2; B.5.5), uzasadnia konieczność formacji chrześcijańskiej (B.5.7) przez współpracę z Duchem Świętym w rozwijaniu Jego darów, opisuje naturę, sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele oraz w życiu chrześcijanina w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła (A.14.1), przedstawia istotę, skutki i konsekwencje egzystencjalne bierzmowania (B.5.3), wyjaśnia pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu (A.15.1), wskazuje przyczyny zła (A.7.2) i przedstawia skutki grzechu (A.7.4).	wyjaśnia nazwę „bierzmowanie”, wymienia warunki otrzymania Ducha Świętego, podaje przykłady trudności dotyczących wiary.	wyjaśnia wartość sakramentu bierzmowania, wyjaśnia słowa Jezusa z Ewangelii Mk 3,28-29.	wyjaśnia, że pod widzialnym znakiem sakramentu dokonuje się niewidzialna rzeczywistość, interpretuje tekst Dz 8,14-24.

Semestr II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
V. Mój rozwój	wymienia wartości nadające sens ludzkiemu życiu (A.1.3), wymienia, jakie wymagania chciałby sobie stawiać. definiuje pojęcia: pokora, pycha, podaje biblijne przykłady pokory i pychy, wymienia prośby zawarte w „Modlitwie Pańskiej”, podaje zasady wypowiadania opinii o innych i przyjmowania wypowiedzi na swój temat, wyjaśnia różnice między dobrem a złem w konkretnych sytuacjach moralnych (C.1.3), wymienia grupy ludzi wykluczonych społecznie, wskazuje sposoby pomocy rodzinom w trudnej sytuacji życiowej (C.5.6), podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie: samotnych, uzależnionych, bezradnych, wykluczonych społecznie (F.2.3).	podaje zasady i uzasadnia motywację przy dokonywaniu wyborów (C.2.3), uzasadnia, że warto przyjąć cierpienie, by osiągnąć cel wyższy, omawia, jak pracować nad własnym rozwojem emocjonalnym (E.1.4), omawia rolę pokory i złe skutki pychy w odniesieniu do relacji Bóg – człowiek (C.3.4) oraz relacji z samym sobą i innymi ludźmi, omawia, jak pracować nad rozwojem emocjonalnym (E.1.4), odczytuje przesłanie wpływające z wezwań „Modlitwy Pańskiej” (D.3.1), omawia „Modlitwę Pańską” jako program życia chrześcijańskiego (D.3.2), omawia, jak pracować nad własnym rozwojem społecznym (E.1.4), uzasadnia konieczność uznawania określonych autorytetów, charakteryzuje powody krytyki i odrzucania autorytetów.	wyjaśnia, na czym polega samowychowanie, wskazuje i charakteryzuje sposoby kształtowania postawy pokory i wyzwalania się z pychy, uzasadnia potrzebę systematycznej modlitwy, formułuje własną modlitwę, wzorując się na „Modlitwie Pańskiej”, określa, czym różni się krytyka od krytykanctwa, podaje przykłady autorytetów związanych z pełnieniem jakiejś funkcji czy roli społecznej, formułuje kryteria uznania kogoś za autorytet, podaje najczęstsze przyczyny wykluczeń.	określa, że rozwój osobowy człowieka uzależniony jest od chęci pracy nad sobą, interpretuje teksty biblijne o pokorze i pysze (Łk 18,10-14; J 13,5.16; Rz 12,16), uzasadnia chrześcijańską powinność zajęcia się ludźmi wykluczonymi.	uzasadnia, że bliskość Boga i wartości chrześcijańskie najlepiej rozwijają człowieka, opracowuje program pomocy konkretnej grupie ludzi lub konkretnemu człowiekowi.

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VI. Kościół w świecie	wymienia największe Kościoły chrześcijańskie (E.2.5), omawia podstawowe zasady życia społecznego, podaje przykłady wykorzystania osiągnięć nauki skierowanych przeciw dobru. określa związek katolickiej nauki społecznej z Ewangelią, omawia działalność Kościoła w XVI i XVII w. na przykładzie św. Franciszka Ksawerego (E.3.5), wymienia różne formy życia poświęconego Bogu, omawia przykłady działalności misyjnej, zaangażowanie osób duchownych i świeckich (F.1.3), wyjaśnia pojęcia: religia monoteistyczna i politeistyczna, wymienia główne religie monoteistyczne i politeistyczne (F.3.3), definiuje, co to jest sekta, wymienia niebezpieczeństwa, jakie niosą ze sobą sekty.	wyjaśnia, co znaczy powszechność zbawienia (F.3.4), wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka (E.2.10), wyjaśnia pojęcie: ekumenizm w kontekście rozumienia katolickiego wyznania wiary (E.2.6), ukazuje specyfikę i wartość chrześcijaństwa wobec innych religii (F.3.7), wskazuje działania na rzecz jedności Kościoła (E.5.10), omawia indywidualne i społeczne aspekty niesprawiedliwości w rozdziale dóbr (C.7.6), omawia w kontekście rewolucji przemysłowej, czym zajmuje się katolicka nauka społeczna (E.3.9). wskazuje na źródła wiedzy na temat istnienia Boga (A.2.4), wskazuje relacje między wiarą i wiedzą (A.2.1) na podst. nauczania Soboru Watykańskiego I, podaje argumenty za niesprzecznością wiary i wiedzy (A.2.2), przedstawia rolę zakonów w dziejach starożytnej i średniowiecznej Europy: benedyktyni, franciszkanie i dominikanie (E.3.3), wyjaśnia, na czym polega misyjna natura Kościoła (F.1.1), opowiada o roli założonych wspólnot przez: Benedykta, Franciszka z Asyżu, Dominika, Ignacego Loyoli (E.4.2), w oparciu o teksty biblijne i nauczanie Kościoła opisuje jego misyjną działalność (F.1.2), wyjaśnia różnicę między wyznaniem chrześcijańskim a religiami niechrześcijańskimi (F.3.2), wskazuje na różnice i podobieństwa między judaizmem a chrześcijaństwem (A.12.2), omawia ogólnie zjawisko religii (F.3.1), wskazuje działania na rzecz tolerancji religijnej (E.5.10), podaje, kiedy w Kościele obchodzimy Dzień Judaizmu (A.12.4), uzasadnia właściwą postawę chrześcijanina wobec sekt (F.3.8).	wymienia encykliki społeczne, podaje ich autorów i określa tematykę, definiuje pojęcia: „grzech społeczny” i „katolicka nauka społeczna”, wyjaśnia, że „dobro wspólne zostaje urzeczywistnione tam, gdzie zachowywane są prawa człowieka”. podaje argumenty, że człowiek może poznać Boga za pomocą rozumu, uzasadnia, że badania naukowe zajmują się pochodzeniem ciała ludzkiego (Darwin), a wiara pochodzeniem człowieka, wskazuje terytorialny zasięg katolickich misji, opisuje charakter pracy misyjnej, określa szkodliwość działania sekt, podaje sposoby obrony przed werbowaniem do sekty.	charakteryzuje podobieństwa i różnice między poszczególnymi wyznaniem (katolicyzm, prawosławie, protestantyzm, anglikanizm, starokatolicyzm), uzasadnia pozytywny wpływ katolickiej nauki społecznej na rozwój społeczny, polityczny i gospodarczy państwa, charakteryzuje rozwój misji katolickich na różnych kontynentach, podaje czas powstania, podstawowe założenia i terytorium występowania religii monoteistycznych i politeistycznych.	wyjaśnia i uzasadnia pojęcia interkomunii, sukcesji apostolskiej. wyjaśnia, że myśl o wzajemnym przenikaniu się wiary i rozumu jest obecna w nauczaniu Soboru Watykańskiego I, a także w encyklice „Fides et ratio”, omawia rozwój życia zakonnego w dziejach chrześcijaństwa (Benedyktyni, zakony: kanonickie, rycerskie, żebracze, kleryckie – Jezuici).

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VII. Przewodnicy w drodze do szczęścia	określa, czym jest modlitwa (D.1.1), podaje przykłady modlitwy znanych ludzi (D.2.3), wymienia najważniejsze trudności w modlitwie (D.4.1), wymienia najważniejsze wydarzenia z życia św. Teresy z Kalkuty, podaje przykłady bezinteresownej troski o ludzi w potrzebie (F.2.3), wskazuje najważniejsze fakty z życia świętych papieży XX w. (E.4.1), wymienia i opisuje uroczystości i maryjne (B.2.2) – Wniebowzięcia NMP, wyjaśnia ludową nazwę uroczystości Matki Bożej Zielnej.	podaje przykłady świadków wiary w konkretnych sytuacjach życiowych (E.1.8), przedstawia sposoby przezwyciężania trudności w modlitwie (D.4.2), wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego i wiąże je ze sprawiedliwością, powołując się na przypowieść o miłosiernym Samarytaninie (A.13.13), wyjaśnia, dlaczego św. Jan XXIII został nazwany papieżem pokoju, a św. Paweł VI papieżem dialogu, charakteryzuje apostolską papieża Jana Pawła II jako Pielgrzyma i patrona rodzin, wyjaśnia dogmat o wniebowzięciu NMP (A.13.12) i podaje datę ogłoszenia, charakteryzuje istotę kultu Maryi (B.2.4).	podaje przykłady ludzi, którzy swoje życie opierali na modlitwie, uzasadnia, dlaczego warto dobrze się modlić, opisuje formy działalności matki Teresy i jej zgromadzenia, podaje, że św. Jan Paweł II powierzył Maryi siebie i swoją posługę papieską, wyjaśnia znaczenie zawołania papieskiego Jana Pawła II „Totus Tuus”, określa cel błogosławienia kwiatów i ziół, wyjaśnia, dlaczego pielgrzymki zmierzają na Jasną Górę na uroczystość Wniebowzięcia.	charakteryzuje znaczenie modlitwy w życiu wybranych postaci (św. o. Pio, bł. Carlo Acutis, Marta Robin), omawia najważniejsze wydarzenia z pontyfikatów Jana XXIII, Pawła VI i Jana Pawła II.	określa wartość osobistej modlitwy w kształtowaniu wrażliwości na potrzeby innych ludzi, wyjaśnia motywację ludzi pielgrzymujących do grobów świętych papieży.

Semestr I i II

Dział	OCENA				
	dopuszczająca	dostateczna	dobra	bardzo dobra	celująca
VIII. Wydarzenia zbawcze	wymienia i opisuje uroczystości (B.2.2) – Wszystkich Świętych, wyjaśnia, na czym polega naśladowanie swojego patrona, omawia znaczenie Adwentu, wymienia tradycje i symbole adwentowe, podaje przykłady pieśni adwentowych, zestawia wydarzenia biblijne ze zwyczajami religijnymi (A.10.6), wskazuje na skutki wynikające z Wcielenia dla życia chrześcijanina (A.13.10), wymienia, co może być darem współczesnego człowieka dla Jezusa, przedstawia okres Wielkiego Postu jako czas pokuty i nawrócenia, wyjaśnia obowiązki wynikające z wybranych przykazań kościelnych, omawia znaczenie wybranych przykazań kościelnych (E.2.11) – drugiego, trzeciego i czwartego. podaje, że chrzest rozpoczyna nowe życie w Chrystusie.	podaje przykłady wstawiennictwa świętych i wyjaśnia, na czym ono polega, wykazuje związek między wiarą w czyściec i miłosierdziem Bożym (A.8.5), wyjaśnia katolickie spojrzenie na śmierć człowieka i sens wiary w czyściec (A.8.3), wyjaśnia, że Słowo Boże – Jezus stał się człowiekiem, by wypełnić Boży plan zbawienia, wyjaśnia, że narodzenie Jezusa rozpoczyna wypełnienie protoewangelii, uzasadnia, dlaczego Bóg pełen mocy stał się słabym dzieckiem, definiuje pojęcie „Objawienie Pańskie”, podaje, że 6 stycznia Kościół w Polsce obchodzi Dzień Pomocy Misjom, ukazuje związek wydarzeń biblijnych z rokiem liturgicznym, prawdami wiary i moralności chrześcijańskiej oraz życiem chrześcijanina (A.10.5), przytacza biblijne relacje o chrystofaniach (A.6.1) – spotkanie z Marią Magdaleną, wyodrębnia i wyjaśnia słowa <i>Credo</i> odnoszące się do zmartwychwstania Chrystusa (A.4.1) i życia wiecznego ludzi, przedstawia konsekwencje wiary w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jako uzasadnienie nadziei chrześcijańskiej (A.6.3).	wyjaśnia sens i znaczenie tradycji i symboli adwentowych, podaje prawdę, że biblijne określenie „Słowo” odnosi się do Syna Bożego, ukazuje mędrców jako przedstawicieli wszystkich ludzi, wyjaśnia symboliczne znaczenie darów ofiarowanych Jezusowi przez mędrców, uzasadnia, że najlepszym darem dla Jezusa są dobre uczynki, wyjaśnia właściwe znaczenie dobrych uczynków (post, modlitwa, jałmużna), definiuje pojęcie „nowe życie w Chrystusie”, podaje prawdę, że zmartwychwstanie Jezusa otwiera nam drogę do nowego życia i jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania.	uzasadnia, że bliska więź ze świętymi pomaga być blisko Boga, określa przesłanie tekstu biblijnego J 1,1-5.9-14, na podstawie tekstu biblijnego (Łk 15,11-33) określa, na czym polega istota nawrócenia, interpretuje perykopę o zmartwychwstaniu Chrystusa (J 20,11-18).	interpretuje teksty biblijne zapowiadające przyjście Zbawiciela, interpretuje fragmenty prefacji o Bożym Narodzeniu.

ŚREDNIA WAŻONA, A OCENA KOŃCOWA:

- a) ocena cel - średnia od 5,41
- b) ocena bdb - średnia od 4,51
- c) ocena db - średnia od 3,51
- d) ocena dst - średnia od 2,51
- e) ocena dop - średnia od 1,60
- f) ocena ndst - średnia do 1,59

W PRZYPADKU SPRAWDZIANÓW PISEMNYCH PRZYJMUJE SIĘ SKALĘ PUNKTOWĄ PRZELICZANĄ NA OCENY CYFROWE WG KRYTERIÓW:

- 1) ocena dopuszczająca – minimum 30% punktów;
- 2) ocena dostateczna – minimum 45% punktów;
- 3) ocena dobra – minimum 65% punktów;
- 4) ocena bardzo dobra – minimum 85% punktów;
- 5) ocena celująca – minimum 95% punktów

J. Jochimska

W. Świąder